

schampier

Hét onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

Jaargang 48 // #635 / 24.10.2022 // drieweekelijks tijdens het academiëjaar

BINNENKORT GEEN FYSIEKE STUDENTENKAART MEER

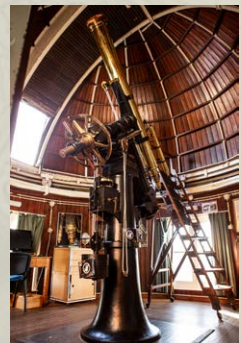
WIE BEWAAKT ONZE STERREN?

"BEGIN 1900 KON JE DE MELKWEG ZIEN
VANOP DIT DAK"

HOROSCOOP OF HOROSCAM?

INTERVIEW MET DE NIEUWE RVB-STUVERS

"ER WERD ONS AL GEZEGD: 'JE WORDT STUVER OP
EEN HEEL INTERESSANT MOMENT"

Colofon

Oplage
3000 exemplaren op papier

Versijnt driewekelijks tijdens het academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever
Pieter Beirens
Hoveniersberg 24, 9000
Gent

Druk
Graphius Gent
Traktaatweg 8
9041 Gent

Hoofdredacteur
Pieter Beirens

Chef Cultuur
Helena Noppe

Coördinator
Collin Cardon

Chef Wetenschap
Hannah Boen

Chef Reclame & PR
Dries van Dort

Chef Beeld
Hannes Blockx

Chef Lay-out
Kato Vanhaecke

Chef IT
Blockx, Hannes

Eindredacteur
Nathan Laroy

Redacteurs
Anaïs "Icarus" Vanassche, Bjarni "Johnny Voners"
Vanhoutte, Collin "WISE J0855-0714" Cardon,
Dries "Ingeborg" van Dort, Dries "Showbizz Bart"
Blontrock, Hannah "Spica" Boen, Hannes "Sirius"
Blockx, Kato "Betelguze" Vanhaecke, Keanu "Jesus
Christ Superstar" Colpaert, Lieke "De Poolster"
Zuiderwijk, Lotte "Pistoolster" Tossyn, Nette "Zwart
gat" De Schrijver, Odile "De Zon" De Vos, Pieter
"Polaris" Beirens, Rex "Proxima Centauri" Verdonck,
Robin "Ziggy Stardust" Van Damme, Sander "La
Superba" Muylaert, Yanne "Kentaro Miura" De
Frenne, Yumi "Beta Hydri" Demeyere

Medewerkers
Nog geen, ze komen eraan!

Beeld
Dries van Dort, Hannes Blocks, Judith "Hyadum II"
Lambert, Lieke Zuiderwijk, Nette De Schrijver, Odile
De Vos, Yanne De Frenne, Yumi Demeyere

Eindredactie
Anaïs Vanassche, Bjarni Vanhoutte, Collin Cardon,
David "Davidster" Michiels, Dries Blontrock,
Hannah Boen, Hanne "Cepheide" Thiessen, Hannes
Blockx, Helena "Hyadum I" Noppe, Héroïse "B612"
Vandekerckhove, Judith Lambert, Jules "Wolf 359"
De Bruycker, Keanu Colpaert, Lieke Zuiderwijk, Lotte
Tossyn, Louise "HV 2112" De Meyer, Maxine "Ster
van Van Maanen" Rappé, Nette De Schrijver, Nina
"Eddy Wally" De Neve, Pieter Beirens, Rex Verdonck,
Sander Muylaert, Tailah "Nicki Spinach" Baert, Tim
"Cardi Tea" Fonteyne

Cover
Hannes Blockx
Stable Diffusion AI

CHECK ONZE WEBSITE!

Wat zijn we weer kritisch

DOOR PIETER BAERENS
BEELD DOOR HANNES BLOCKX

De kritische journalist is zo begeerd als goud, maar veel zeldzamer. Er gaat geen debat over media voorbij zonder dat iemand op een tafel moet springen om het 'geniale' idee te verkondigen dat we meer kritische journalisten nodig hebben. Helaas is de zoektocht wat lastiger dan hier voorgesteld. Toch kiezen men vaak voor een bijzonder simplistische redenering: journalisten moeten maar wat lastigere vragen stellen.

Wanneer we spreken over wat kritische journalistiek nu precies inhoudt, valt daar een patroon te ontwaren: de waarheid rapporteren. Voor zij die de leemte tussen het simpelst verifieerbare feit en de onbeheersbare complexiteit van de realiteit met hun observaties opvullen – en ervan overtuigd zijn dat dit 'de waarheid' is – is het misschien zo makkelijk als 'andere vragen stellen'. Dat geldt dan natuurlijk vooral wanneer die vragen een bepaalde visie met zich meedragen. Het is al duidelijk dat ik me niet aansluit bij deze visie, zeker? Kritische journalistiek lijkt me, net als kritisch denken, het in vraag stellen van vooringenomenheden te zijn. Dat moet dan ook het doel zijn.

Journalisten, niet zelden vanuit een positie van zelfingenomenheid, aan-

manen om andere vragen te stellen negeert het volledige systeem dat de situatie van het nieuws in stand heeft gebracht en houdt. Een economisch systeem dat advertenties te lief heeft, een relatie met het internet die het tijds kader van nieuws onder druk zet, enzovoort. 'Wat lastige vragen stellen' is dan ook dweilen met de kraan open.

Ik wil natuurlijk ook niet alle journalisten een hand boven het hoofd houden.

“
**Journalisten aanmanen
om andere vragen te
stellen negeert het
volledige systeem dat de
situatie van het nieuws
in stand heeft gebracht**

Ze blijven natuurlijk zelf verantwoordelijk voor hun daden, en volledige onschuld lijkt weinig van toepassing. Daarnaast blijven er natuurlijk ook uitschieters. Zo heb je comedians die het journalistieke systeem ontwijken om toch kritische rapportering te brengen, en nieuwsmedia die zich buiten de gangbare markt voor printmedia hebben gezet. Dit zijn actoren die veel goeds kunnen doen. Toch zijn zij ook niet de sleutel tot de hervorming van het systeem, en al zeker niet haar erfgenamen.

Ook vandaag zal de zoektocht naar de kritische journalist niet afgelopen zijn. Ondertussen kunnen we maar proberen het bij het juiste eind te hebben, of toch alles in vraag te blijven stellen.

Onderwijs

- Present & Dagelijkse Restkost 4.
- Best of LOTR 5.
- True crime: excuus voor voyeurisme? 7.
- Moeder Theepot 8.
- Zweinstein aan de Leie 9.
- Interview met RVB-stuvers 10.
- Geen fysieke studentenkaart meer 14.
- De creep-to 15.
- Studenten in het verzet 16.
- De Shanghai Ranking 18.
- Universiteiten van Vlaanderen 19.

Cultuur

- Spreekbuis 30.
- Tindertalks 31.
- Studenten en hun planten 32.
- Kultuurkort 34.
- Dood aan de kerstman 35.
- Zij was eens... 35

Wetenschap

- 22. Wetenschapskort
- 23. UFO-spotting
- 24. Volkssterrenwacht
- 26. Feit of fictie: complottheoriën over de ruimte
- 28. Horoscoop of horoscam?

Satire

- 38. UGent wisselt masters om
- 39. Strip & nuttige handboeken

BOUGAINVILLEA: HET PLANTENHOTEL VAN UGENT

INTERVIEW MET BIBLIOTHECARIS PAUL BUSCHMANN

Welk verhaal zit er achter de naam *Bougainvillea*?

"Het plantenhotel heet 'Bougainvillea': dat is een plant, maar ook de titel van een roman van **Clem Schouwe-naars**. Bougainvillea is al twee zomers geopend. Ik ben op het idee gekomen tijdens een internationaal congres. Een andere bibliothecaris zei terloops dat ze in de zomer een plantenhotel openen. Ik dacht: 'Dat gaan we ook doen.'"

Hoe zijn die zomers verlopen?

"Deze zomer zijn er ongeveer 150 planten bij ons afgezet. Ik denk dat het gemiddeld twee planten per student waren. In vergelijking met de zomer van '21 was het een héél warme zomer. Ook de luchtvochtigheid was in de bib vaak te laag. Daarom hebben we een intensiverecareafdeling ingericht en externe hulp ingeroepen. Op een bepaald moment werd ons aangeraden luchtbevochtigers te plaatsen. Maar ja ... boeken gedijen slecht in tropisch klimaat. Uiteindelijk hebben de meeste planten het overleefd deze zomer, op twee hedera's na. Die zijn naar de palliatieve af-

deling overgebracht. Ik heb de eigenaar niet gemaïld tijdens de zomer, want ik wou haar niet stresseren."

Hoe verloopt dat praktisch?

"Elke plant wordt gelabeld met een code. A-planten staan op het gelijkvloers en krijgen twee keer per week water. B-planten staan op de eerste verdieping en krijgen een keer per week water. C-planten zijn alle uitzonderingen, cactussen bijvoorbeeld. De bibliotheekmedewerkers verzorgen de planten."

Waarom een plantenhotel?

"Het heeft iets symbolisch. Studenten brengen hun kotplanten naar hier. Wij proberen een soort thuis te zijn, *a home away from home*, een verlengde van hun kot. Dat vind ik mooi."

Dagelijkse Restokost:

DOOR ODILE DE VOS

Het is maandagavond. Ik sta aan de toog van de Brug met mijn herbruikbaar plastic bakje. Er schieten slechts twee warme gerechten over: de hazelnootburger en de spaghetti bolognaise. Nog nooit had ik sneller beslist: níét de bolognaise.

Flashback naar de eerste lesweek: het weerzien van het meest populaire – en tevens mijn favoriete – Bruggerecht. Ik weet hoe saus van de Aldi smaakt. Dit was erger.

Bij elke hap knarsten er vetstukjes tussen mijn tanden. De vleesbrokjes zijn groter en er zit zoveel vet bij dat de saus een viezige geur heeft.

Ik vraag aan de Brugmedewerker of het recept veranderd is. "Ja", knikt hij triest. "'t Is niemeer da, hé!", reageer ik. "Ik weet het." Een zucht. Zelfs het restopersoneel blijkt diep teleurgesteld in de culinaire keuzes van UGent. "Stuur een mail naar de afdeling Maaltijdvoorzieningen!" drukt hij me nog op het hart. "Hoe meer, hoe liever! Echt waar!" En wie ben ik om de man teleur te stellen? Dit is een warme oproep om van je neus te gaan maken.

**DE NIEUWE BRUGSPAGHETTI
IS EEN RAMP**

BEST OF: Lord of The Rings

DOOR COLLIN CARDON, HANNES BLOCKX & KEANU COLPAERT

THE FELLOWSHIP OF THE RING

Wanneer je trilogieopener niet alleen bestaat uit drie prequelfilms, maar ook nog eens de duurste tv-serie ooit overtreft, weet je dat je met een topper te maken hebt. De klassieker heeft alles wat een goede prelude nodig heeft: een machtige openingsscène, feeërieke muziek, oogverblindende landschappen en epische actie. Geen enkele film zou er vandaag nog in slagen om een gezelschap van negen acteurs gelijkwaardig voor te stellen en hen allemaal de kans te geven om de show te stelen. Nog sterker, de regisseur gooit zowel de meest ervaren acteur als het meest ervaren personage de diepte van Khazad Dûm in, simpelweg om duidelijk te maken dat 'Game of thrones' geen monopolie heeft op het doden van *fan favourites*.

THE TWO TOWERS

Genesteld tussen twee andere meesterwerken zit het hoogtepunt van **Peter Jacksons** cinematografische kunnen. Nadat het gezelschap uiteengevallen is, moet de film duidelijk maken dat er problemen zijn langs alle kanten. Jackson pakt dit creatief aan door **Haldir** en een cohort aan elfen uit het gouden woud Lothlórien te plaatsen bij het epische gevecht in Helmsdiepte. Naast het feit dat deze film noodzakelijk is om het verhaal samen te smeden, zit hij vol boeiende actie en prachtige beelden, van Gandalf die in diepe meren valt tot **Fangorn** en een leger Ents die Orthanc bestormen. Al dit visueel genot terwijl onze oren narratief begeleid worden door **Howard Shore** en zijn toepasselijke muziekstukken.

RETURN OF THE KING

De beste film uit de trilogie is natuurlijk de laatste, waar een lot vervuld wordt en de ware held zijn koningschap terug opneemt. Het epische verhaal wordt hier tot een ultiem hoogtepunt gebracht, met gigantische veldslagen, cavalerie, spoken, piraten, Mûmakil, **Legolas** die op een slurf surft en meer. Zowat alle meest memorabele momenten passeren in deze film de revue, *and it still only counts as one movie*. Ook zien we hier hoe de reisgenoten, die in de vorige films hun eigen weg gingen, elk hun opdracht tot een goed einde brengen. Een beetje het groepswork van je dromen dus. In het kort: *Return of the king, my friend, you bow to no one*.

STUDIUM

'SHARING IS CARING!'

Studium is een platform waar studenten van de **Universiteit Gent** hun eigen cursusnota's, samenvattingen en meer kunnen en mogen delen met andere studenten. Het doel is om het **eenvoudig, overzichtelijk en gratis** te maken!

Vanaf **31 oktober** is dit platform beschikbaar voor alle studenten van de Universiteit Gent.
Feedback is steeds welkom!

Het platform is oorspronkelijk gecreëerd door **Karel D'Oosterlinck, Silas Deblanc en Maxim De Clercq** in samenwerking met **VTK, FK** en de **Gentse Studentenraad**.

True crime is een excuus voor pervers voyeurisme geworden

(MAAR HET KAN OOK ANDERS)

DOOR DRIES BLONTROCK // BEELD DOOR HANNE THIESSEN

True crime is razend populair. Dat betekent niet dat er niks mis mee is. Al te vaak glijden de makers ervan af naar sensatie en feitenvrij gepalaver.

True crime is niets meer of minder dan de digitale versie van een nieuwsgierige buurman die toevallig de krant uit de bus komt halen wanneer er verderop in de straat een ambulance met loeiende sirenes arriveert. Het is de kijkfile die ontstaat wanneer er op de autosnelweg een gruwelijk ongeval gebeurd is. De brandweerlui zijn het bloed en de losgerukte ingewanden nog van het wegdek aan het schrapen, maar de rij met kijklustigen heeft zich al gevormd. Kortom: het is niet de meest fijnzinnige vorm van entertainment.

Eén mogelijke valkuil voor makers van true crime is een onnodige, overdreven focus op gruwelijke details. Een recent voorbeeld van zo'n true crimereeks is Netflix' nieuwste pareltje 'Dahmer'. Daarin worden onder andere enkele moordscènes expliciet in beeld gebracht. Je hoort het kwijl haast uit de monden van de producenten druppelen terwijl ze de woorden 'rauw' en 'ongefilterd' in de reeksbeschrijving typen. Het doel is sensatie; ze willen de kijkfile. Als zij ermee kunnen leven, goed voor hen. De slachtoffers en hun nabestaanden hebben daar helaas de kans niet meer toe.

Een andere mogelijke uitschuiver in het genre betreft de daders, die meestal moordenaars zijn. In de drang om een spannend en meeslepend verhaal te vertellen, worden die misdadigers soms wat sympathieker voorgesteld dan ze echt waren. Of zelfs een stuk aantrekkelijker, zoals Netflix tot twee keer toe flikte met **Jeffrey Dahmer** en **Ted Bundy**. Zij hadden op het kleine scherm meer weg van een model in een parfum-

reclame dan een levensgevaarlijke psychopaat. In podcasts bestaat er ten slotte vaak een vrij persoonlijke band tussen presentatoren en publiek. Op die manier ontstaat de intieme, gezellige sfeer die het genre zo aantrekkelijk maakt. Te gezellig bestaat echter ook. In een populaire podcast als 'De volksjury' bespreken twee vriendinnen misdaden op een losse, gemoedelijke manier. Ze doorspekken hun podcast met luchtige zijsprongen, anekdotes en mopjes, al dan niet vergezeld van een stevige fles cava. Dat al dan niet aangeschoten gegniffel tussen twee ijzingwekkende moorden door laat vaak een zure nasmaak achter. Daarnaast wordt er bij momenten volop gegoocheld met theorieën en *gefangirled* over advocaten op basis van (relatief beperkte) research. Zelf noemen ze dat 'onverantwoord speculeren'. Entertainend, maar je kan je afvragen of het nog mogelijk is om 'onverantwoord' te zijn met een publiek dat regelmatig uit meer dan 20.000 luisteraars bestaat.

“

Te gezellig bestaat ook

True crime hoeft lang niet altijd brood en spelen van de walgelijkste soort te zijn. De aandacht ervoor is zelfs begrijpelijk, want het is bijzonder entertainend. Er is niets mis met een gezonde dosis nieuwsgierigheid. Het genre kan dankzij zijn grote publiek bovendien een informatieve functie vervullen. De voorwaarde daarvoor is evenwel dat de podcasthosts, auteurs of programmamakers op een verantwoordelijke, feitelijke en respectvolle manier tot hun eindproduct komen en zichzelf en hun publiek voldoende serieus nemen. Laat dat nu zijn waar in veel gevallen het schoentje knelt.

Koffieklets met Moeder Theepot

“WIJ HEBBEN EEN THEECANTUS”

DOOR ODILE DE VOS

Gent barst van de originele verenigingen, en Moeder Theepot verdient alvast een plek op die lijst. Sara Van Tilborgh, vicepraeses van de vereniging en – schandalig! – niet-theedrinker, vertelt ons dat Moeder Theepot veel meer inhoudt dan enkel thee.

Hoe zou je Moeder Theepot beschrijven als vereniging?

“Moeder Theepot is een iets alternatievere studentenvereniging. Wij hebben geen dopen en geen cantussen, maar wel een theecantus. Regelmatig organiseren we theekransjes en andere evenementen. Bij ons is iedereen welkom. Je kunt heel gemakkelijk lid worden. Je hoeft zelfs niet per se thee te drinken, er is ook koffie en chocomelk op onze evenementen. We zijn echt een hele warme vereniging, en worden dan ook ‘de warmste studentenvereniging van Gent’ genoemd.”

Hoe is die warmste vereniging van Gent ontstaan?

“Ooit waren er vier studenten met een gemeenschappelijke liefde voor thee, die een alternatieve vereniging misten. Ze hebben die dan maar zelf opgericht: Moeder Theepot. Dit jaar vieren we ons tweede lustrumjaar, aangezien we tien jaar bestaan. Er komen trouwens nog allerlei activiteiten om dat te vieren. De lustrumweek vindt plaats in het tweede semester. Ik mag nog niet te veel verklappen, maar er komt een bal en een springkasteel in de podiumzaal.”

Zijn jullie dan geen theepuristen?

“Er zijn er misschien enkelen die theezakjes *snobben* (lacht) maar je gaat zeker nog steeds aanvaard worden. Er zijn immers verschillende redenen om bij ons te komen, niet enkel uit liefde voor

“

“Er is ook taart!”

thee. Sommigen komen effectief omdat ze houden van thee, want op onze evenementen zijn er altijd verschillende soorten thee aanwezig. In het algemeen gaat het echter vooral om de gezelligheid van de theekransjes en het samen praten, de sfeer die we creëren. Er is ook taart! Heel veel mensen, waaronder ik, zijn bij Moeder Theepot terechtgekomen uit liefde voor taart.”

Wordt die taart zelf gemaakt?

“Soms wel, maar meestal niet. Er zijn altijd heel veel soorten, onlangs hadden we veertien taarten ...”

Sorry, wat? Op één evenement?

“Ja, het was ons eerste evenement. We boden verschillende soorten taarten aan van bakkerijen overal in Gent, bijvoorbeeld brownies van Mayana en taarten van bij Tartes de Françoise. We hebben ook steeds glutenvrije en vegan opties, van bij Madam Bakster en Cake Moss bijvoorbeeld. Dat zijn dus heel veel opties. Soms zijn er ook cupcakes. Vorig jaar hadden we een theekransje in het thema van Harry Potter, een praesidiumlid had toen honderd cupcakes gebakken die telkens gevuld waren met het kleur van een van de vier huizen. De cupcake waarin je beet, bepaalde je huis en daar kreeg je een pin van.”

Dat klinkt allemaal heel gezellig. Waar vinden jullie theekransjes plaats?

“De theekransjes gebeuren meestal in de podiumzaal van Thermanal en af en toe in de studententuin aan Campus Sterre als het weer het toelaat. Iedereen is altijd welkom!”

Het Zweinstein aan de Leie: Campus Rommelaere

DOOR LIEKE ZUIDERWIJK & LOTTE TOSSYN

Welkom op een van de meest onbekende, maar tegelijk mooiste campussen die UGent rijk is. Campus Rommelaere wordt – terecht – al eens vergeleken met Zweinstein. Maar waarvoor dient dat prachtige gebouw naast De Bijloke?

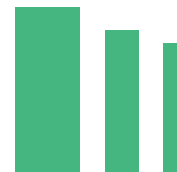
In 1899, toen De Bijloke nog een ziekenhuis was, begon men aan de bouw van het Rommelaere Instituut. Enkele jaren later, in 1905, waren de drie gebouwen in de Jozef Kluyskensstraat af. De verbouwingen aan Gent-Sint-Pieters zouden er nog wat van kunnen leren, maar goed. De naam van de campus komt van de Gentse arts **Willem Rommelaere**, die ook rector was van Université Libre de Bruxelles. Een van zijn patiënten hielp om de bouw van het complex te financieren. Oorspronkelijk werd het complex gebruikt om medisch onderzoek te doen, waarvan de resultaten meteen gebruikt konden worden in het ziekenhuis aan de overkant van de straat. Die resultaten waren niet min: **Corneel Heymans** (1892-1968) won zelfs de Nobelprijs voor zijn onderzoek over het meten van bloeddruk en het zuurstofgehalte in het bloed.

De geneeskundestudenten hadden echter pech, en moesten vanaf de jaren zestig hun prachtige campus

inruilen voor een nieuwe campus aan het Universitair Ziekenhuis Gent. Vandaag staat een groot deel van de lokalen en bijzonder goed uitgeruste laboratoria op Campus Rommelaere leeg. De mensen die er wel nog zitten, behoren tot verschillende onderzoeksgroepen en opleidingen. Er worden lessen architectuur gegeven, maar je kan er ook de vakgroepen Archeologie en Pestuurskunde & Publiek Management vinden en één van onze redacteurs kreeg er drie jaar geleden Engelse grammaticales. Daarnaast zijn er laboratoria van het Vlaams Instituut voor Biotechnologie (VIB), waar onderzoek naar kankerbestrijding plaatsvindt. Een van de medewerkers van het VIB, Alexander Van Parys, was zo vriendelijk om ons een uitgebreide rondleiding te geven door het gebouw. Het leukste aan deze campus is (al dan niet met gids) door de gangen dwalen, de prachtige auditoria bekijken, en je afvragen waar al die afgesloten trappen naartoe zouden gaan.

“Er werd ons al gezegd: ‘Je wordt stuver op een heel interessant moment’”

INTERVIEW MET DE NIEUWE RVB-STUVERS

DOOR DRIES BLONTROCK & PIETER BEIRENS
BEELD DOOR LIEKE ZUIDERWIJK

Deze maand stonden de studentenvertegenwoordigers in de Raad van Bestuur (RvB) hun zitjes af aan een nieuwe lichting. Cathérine Smets, Floris Coenders en Anton Schelfaut mogen de komende twee jaar de studentenbelangen verdedigen in het hoogste orgaan van UGent.

Smets, Coenders en Schelfaut werden eind vorig academiejahr verkozen als de vertegenwoordigers voor studenten (kortweg ‘stuvrs’) in de Raad van Bestuur. Ze waren de enige drie kandidaten voor vier beschikbare zitjes. Wij vroegen hen naar hun mening en ervaringen tot nog toe.

DE BEZORGDHEDEN VAN DE STUDENTEN

Julie hebben nu twee RvB-vergaderingen achter de rug. Hoe zijn die verlopen?

Coenders: “De eerste stelde op zich niet zoveel voor. Die was op twintig minuten afgerond. De tweede vond ik wel plezierig, maar het was een rustige.”

“
“Stuvers worden vaak
meteen in lopende
dossiers gegooid”
– Floris Coenders

Schelfaut: “Behalve de verkiezing van **Geert Bourgeois** (als nieuwe RvB-voorzitter, *red.*), waren de dossiers vooral uitlopers van vorig jaar.”

Coenders: “Je merkt dat dossiers

over vier jaar getrokken worden, dat is de normale lengte van een mandaat in de RvB. Stuvers worden vaak meteen in lopende dossiers gegooid. Er werd ons al gezegd: ‘Je wordt stuver op een heel interessant moment. Er worden nu veel nieuwe dossiers opgestart.’ We hebben in onze eerste vergaderingen twee tussenkomsten gedaan, dat was een toffe ervaring.”

Waarover gingen die tussenkomsten?

Coenders: “Over de benoeming van Geert Bourgeois. Onze mening was dat hij het juiste profiel en ervaring heeft om voorzitter te worden, maar dat we van studenten bepaalde bezorgdheden hebben gehoord. Hij heeft een actief politiek mandaat. Is dat een good practice naar de toekomst toe? Ten tweede zit hij als Europarlementslid in de fractie van de extreemrechtse Italiaanse politica **Giorgia Meloni** en de Poolse regeringspartij PiS, die anti-LGBT-zones invoert. Dat roept voor heel wat studenten vragen op.”

Schelfaut: “Het is wel belangrijk om te benadrukken dat je hem niet kan vereenzelvigen met die fractie. Je voelt toch ook dat N-VA

een beetje worstelt met dat lidmaatschap.”

Tijdens de vorige stuververkiezingen waren er in veel organen onvoldoende kandidaten om alle zetels te vullen. Aan wat ligt dat volgens jullie?

Smets: “Die verkiezingen vorig jaar vielen op een heel ongelukkig moment. De stuvergemeenschap is de afgelopen maand sterk gegroeid. De facultaire studentenraden vinden enorm veel studenten. Zelfs eerstebachelorstudenten die nog niet eens les hebben gehad, melden zich al aan om gecoöpteerd te worden in de faculteitsraad, om in een commissie te zetelen of om jaarverantwoordelijke te worden.”

Coenders: “Ik merk overal dat er een soort ‘post-corona whiplash’ is geweest. Je kunt zeggen dat er niet genoeg reclame is gemaakt voor de verkiezingen, maar het is een enorm zware periode geweest voor iedereen die een mandaat heeft opgenomen in coronatijden. Door die periode denken mensen heel goed na over wat ze gaan doen en zijn ze bang om te veel hooi op hun vork te nemen.”

Schelfaut: “Los daarvan denk ik

dat dat een breder maatschappelijk probleem is. Dat beperkt zich zeker niet tot UGent. We zien overal dat er handen tekort zijn, mensen die niet meer bereid zijn om een onbaatzuchtig engagement aan te gaan.”

“

“Die verkiezingen vorig jaar vielen op een heel ongelukkig moment”

– Cathérine Smets

Jullie hebben nu verschillende mensen gecoöpteerd. In hoeverre is dat democratisch? Normaal gezien worden stuvers verkozen.

Coenders: “Ik vind dat eigenlijk perfect democratisch.”

Schelfaut: “Het gebeurt allemaal ook in onderling overleg natuurlijk.”

Smets: “Ja, en de coöptaties worden altijd voorgedragen door studenten die wél rechtstreeks verkozen zijn.”

Schelfaut: “We hebben dat ook gewoon zeer professioneel aangepakt. Iedereen heeft de kans gekregen om zijn cv en motivatiebrief in te sturen. We hebben hen individueel uitgenodigd voor een gesprek. Ik denk dat wij echt niet meer hadden kunnen doen.”

Coenders: “De beste oplossing zou zijn om een nieuwe verkiezing uit

te schrijven, maar dat is praktisch gewoon niet haalbaar.”

GRENDOVERSCHRIJDEND GEDRAG EN LESOPNAMES

Welke thema’s willen jullie de komende twee jaar op de agenda zetten?

Coenders: “De schandalen over grensoverschrijdend gedrag aan de universiteit waren schrijnend. Het is aangenaam om te zien dat UGent er echt mee aan de slag gaat. Er zijn enorm veel werkgroepen opgericht en er zijn experts uitgenodigd. Die werkgroepen zijn nu hard bezig met een nieuw systeem waarbij we actief nadenken over hoe we de drempels voor meldingen kunnen weghalen. Ik vind het heel fijn om te zien dat

“

“We zien overal dat er handen tekort zijn, mensen die niet meer bereid zijn om een onbaatzuchtig engagement aan te gaan”

– Anton Schelfaut

de instelling bezig is om die procedures in orde te maken. Ik zit in de werkgroep Sanctionering, en ik heb echt het gevoel dat er naar mij geluisterd wordt, dat we impact hebben. Welke procedure er uiteindelijk ook uitkomt, ze zal beter zijn dan de vorige. De wil is er om

FLORIS COENDERS

er iets eerlijks en beschermends van te maken, zowel bij de rector en de vicerector, als bij de proffen die met de procedure bezig zijn.”

Smets: “Het draait ook om preventie. Daar wordt binnenkort een nieuwe werkgroep over opgestart. Die zal zich focussen op ‘active bystander’-training voor iedereen. Iets wat ik ook altijd in de werkgroep Detectie naar voren heb geschoven, is: ‘Elke UGent’er is op zich een aanspreekpunt om iets over grensoverschrijdend gedrag te melden.’ Onderwerpen die mij altijd hebben aanbelangd, zijn lesopnames en digitale toepassingen. Blend@ugent is nu een ding geworden, dus we blijven daar enorm fel mee bezig. Vermoedelijk zal het daar ook in de RvB nog over gaan. Dit jaar hopelijk, en anders in de komende twee jaar.”

Schelfaut: “Ik vrees dat de actualiteit ons daar wel toe zal nopen: de coronacijfers zijn weer aan het stijgen, de energiecrisis bestaat. Een

“
“De wil is er om
er iets eerlijks en
beschermends van te
maken, zowel bij de
rector en de vicerector,
als bij de proffen die
met de procedure
bezig zijn”
– Floris Coenders

blended leermethode kan dus zeker een goede manier zijn om die kost toch een beetje te drukken. Op dat vlak denk ik dat de rector een beetje zal moeten terugko-

CATHERINE SMETS

men op wat hij verteld heeft in zijn openingsrede.”

Smets: “De grote angst van de rector is dat studenten niet meer terug naar de campus zouden komen. Ik denk als je ‘s middags eens in de Brug op stap gaat, je met zekerheid kan zeggen dat studenten de weg naar hun campus hebben teruggevonden. De angst van de rector dat lesopnames studenten weghouden, was een beetje onnodig. Vorig jaar was die terecht, maar studenten merken nu wel dat naar de campus gaan echt zijn meerwaarde heeft.”

Zal de rector op dat vlak bijdraaien?

Smets: “Hoe jammer ik het ook vind, denk ik niet dat deze rector zal beslissen om alle hoorcolleges verplicht op te nemen. Anderzijds, en dat moet de rector ook erkennen, hebben we stijgende studentenaantallen. Er zijn studentengroepen van meer dan duizend studenten in een modeltrajectjaar. Er is geen enkele aula aan onze unief die zo’n groep kan huisvesten. Lesopnames zijn dus gewoon nodig voor die soorten groepen.”

Coenders: “De vraag is: willen we terug naar hoe het was? Want we hebben gemerkt dat volledig digitaal onderwijs lege aula’s oplevert en de resultaten er niet supergoed onder geboerd hebben. Blend@ugent is niet een verhaal van alles opnemen. Digitaal onderwijs is meer dan ‘we gaan er een camera

op zetten en dan trek je uw plan.’ Het gaat over innovatief omgaan met de online opties die bestaan, die gebaseerd zijn op wetenschap en die het onderwijs kwalitatiever maken.”

Smets: “De Universiteit is geen online universiteit en zal dat ook nooit zijn.’ Dat zijn de woorden van de rector en ik ben er ook van overtuigd dat dat nu en binnen de komende twintig jaar zo zal blijven. Maar we kunnen de digitale invloed in ons onderwijs niet negeren en we kunnen die tools maar beter op een goede manier gebruiken. Ik weet dat bepaalde mensen twijfelen aan de pedagogische

“
“De grote angst van de
rector is dat studenten
niet meer terug naar
de campus zouden
komen”
– Cathérine Smets

meerwaarde van een lesopname, maar door ze op een goede manier in te zetten en door studenten ook aan te leren hoe ze op een goede manier te gebruiken, krijgen opnames wél een pedagogische meerwaarde. Daar zal ik ook altijd voor pleiten: deftige studietips over hoe je met lesopnames omgaat.”

MEER STUDENTENPSYCHOLOGEN?

Mentaal welzijn bij studenten was de voorbije jaren een heet hangijzer. Deugt de aanpak van de universiteit?

Smets: “Er is een tekort aan studentenpsychologen aan onze universiteit. In Antwerpen zijn er veel minder studenten, maar zo veel

“
“De vraag is: willen we terug naar hoe het was?”
– Floris Coenders

meer studentenpsychologen. Er is aan onze universiteit werk aan de winkel. Ook daarover wordt binnenkort een nieuwe werkgroep opgestart. Door in te zetten op preventie en bepaalde taboes te doorbreken, maar ook met het oog op de weerbaarheid bij studenten gaat het hopelijk al in de goede richting. Voor de rest moeten we blijven pleiten voor meer studentenpsychologen.”

Coenders: “Het aantal studentenpsychologen is echt een non-issue, iedereen is het eens dat er te weinig zijn. Wat vaak door UGent als tegenargument wordt aangehaald, is: ‘Wij werken samen met de privé. Wij hebben de connecties en kunnen ze laten doervloeien.’ Het probleem met de privémarkt is de wachtlijst. Er willen heel veel

mensen naar een psycholoog of therapeut gaan. Wij zullen ook niet tevreden zijn als er drie voltijdse studentenpsychologen bijkomen. Want dan is het probleem niet opgelost. De problematieken spelen zich af voordat je naar een studentenpsycholoog kunt gaan. Er bestaan al mooie initiatieven. Epione (chatlijn door en voor studenten, red.) heeft recent duizenden euro's gekregen om haar werking uit te breiden. De groeps gesprekken die er zijn aan UGent zijn blijkbaar echt populair. Als er meer studentenpsychologen zijn, kunnen er misschien meer groeps gesprekken worden opgestart en kunnen we meer studenten helpen.”

“
“Volgens mij is er eerder een tekort aan psychologen in het algemeen, en niet per se aan studentenpsychologen.”
– Anton Schelfaut

Schelfaut: “Volgens mij is er toch eerder een tekort aan psychologen in het algemeen, en niet per se aan studentenpsychologen. Dan is de vraag: gaan we als overheid de studentenpsychologen subsidiëren? Want dat vergt eigenlijk twee stappen: via UGent naar de psychologen. Of gaan we als overheid gewoon rechtstreeks psychologen subsidiëren? Ik denk dat dat laatste een betere optie is.”

ANTON SCHELFAUT

Coenders: “De realiteit is dat je veel studenten hebt aan UGent die psychologische problemen ervaren of bepaalde kwetsbaarheden hebben die veroorzaakt worden door hun studie. De kernzin die ik altijd in mijn hoofd heb is ‘potje breken, potje betalen’. Dat klinkt misschien wat vreemd, maar uiteindelijk zijn er veel studenten die gebroken worden door hun studie. Ik geloof wel dat dat onze verantwoordelijkheid is.”

Binnenkort geen fysieke studentenkaart meer

DOOR ODILE DE VOS

Kijk nog maar eens goed naar je witte plastic kaartje met pasfoto uit het middelbaar. Die wordt vervangen door een virtueel alternatief. De foto blijft echter wel. Arthur Deruytter, bestuurder Digitalisering van de Gentse Studentenraad, licht toe.

Hoe zal deze virtuele studentenkaart werken?

“De eSID, electronic Student ID, wordt opgeslagen in een app die je zal moeten downloaden op je gsm. De app vermeldt dezelfde gegevens als degene die op de huidige studentenkaarten staan, waaronder een foto, plus een QR-code. Het is een beetje hetzelfde principe als de CovidSafeBE-app: de QR-code wordt enkel voor authenticatie gebruikt. Het wordt de eerste app gemaakt door UGent, voor UGent. Bij examens zal er niet meer naar de studentenkaart gekeken worden, maar zal de QR-code gescand worden. Dit is perfect doenbaar op een veilige manier, want voor examens op computer moet je ook je gsm gebruiken voor authenticatie.”

Hoe ver staat het ontwikkelingsproces?

“Heel veel directies en diensten moeten nog akkoord gaan met de implementatie, maar in het begin van het tweede semester start de

proefperiode van de app bij een aantal studenten. Het wordt nog niet getest op UGent-medewerkers omdat medewerkerskaarten veel meer kunnen, namelijk poorten en slagbomen openen. Dat is een heel stuk moeilijker qua uitvoering.”

“

“Het wordt de eerste app gemaakt door de UGent, voor de UGent”

Zullen studenten zich dan enkel digitaal kunnen identificeren?

“Binnen een paar jaar zal de fysieke studentenkaart niet meer gemaakt worden. De QR-code zal wel geprint kunnen worden, zodat mensen die al dan niet tijdelijk zonder gsm zitten toch nog hun identiteit als student kunnen bewijzen. Als de batterij van je gsm plots leeg is, heb je uiteraard wel een probleem. Maar dat probleem doet zich ook voor als je je studentenkaart kwijtbent of niet bij hebt.”

Gebeurt deze verandering uit noodzaak?

“Het is een toekomstgerichte investering, want het ondersteunt ook de Europese standaard voor studentenkaarten. Het is ook een grote

kostenvermindering, want het maken van zo’n studentenkaart kost gigantisch veel geld aan UGent. Het is een arbeids- en tijdsintensief proces. De technologie in de resto’s, bibliotheken en printers aanpassen zal ook wel een investering vereisen, maar het is een duurzame oplossing.”

Zijn er specifieke voordelen aan de eSID verbonden?

“Studenten die bij inschrijving niet fysiek naar het Ufo kunnen komen om de kaart te gaan ophalen, bijvoorbeeld internationale studenten, kunnen direct toegang krijgen tot hun ‘kaart’. Ze moeten geen twee weken wachten tot de internationale post daar is. Op post wordt dan ook bespaard. We waren de eerste universiteit met volledig online inschrijvingen, en nu sluit die elektronische studentenkaart daar naadloos bij aan. Een elektronische studentenkaart is bovendien exacter wat betreft de geldigheid na afstuderen. Als ik in mijn laatste jaar een nieuwe kaart zou aanvragen bij UGent, dan staat er op die kaart dat ze nog zes jaar geldig is, waardoor ik nog zes jaar van studentenkorting kan genieten, zoals in de Kinopolis (fraude wordt niet aangemoedigd maar doe met deze informatie wat je wilt, red.).”

DE CREEP-TO

DOOR NETTE DE SCHRIJVER & KEANU COLPAERT

BOE! Geschrokken? Hou je hart dan maar vast voor deze Creep-to want hij is griezelig.

1			1		2		3				2
2	4		5	4	6	9					
3			6				1	7	6		
4			6		8		5	1			
5			4			6					
6			8				1				
7					3	6		5			
8		8		9			3				
9			8	3			6				
10				8	4	7		2			

1. Michael Jacksons vibrator
2. Geld voor een zware noot
3. De koning is hard (Lat.)
4. Lichaam waardoor je naar buiten kan kijken
5. Ondode Belgen +(dialect)

6. Scherm vol hartenzeer (2 woorden)
7. Speekselachtige grond
8. Dit stro kun je niet oprollen
9. Betraande begroeting
10. Deze steiger vraagt een bloedprijs

“COLLABORATEURS WERDEN SLACHTOFFERS EN VERZETSMENSEN WERDEN ALS CRAPUUL AFGESCHILDERD”

DOOR DRIES BLONTROCK EN SANDER MUYLAERT
BEELD DOOR LIBERAS

Noem eens snel vijf Belgische verzetsstrijders op. Hoe bedoel je, geen enkele? Nochtans riskeerden tienduizenden Belgen tijdens de Tweede Wereldoorlog hun leven in het verzet. “Ik denk dat veel mensen het met mij eens zijn dat er een soort historisch onrecht rechtgezet moet worden.”

Zou er in de Vlaamse Canon ook plaats zijn voor verzetslieden? Historicus **Dany Neudt** hoopt alvast van wel. Neudt zet op Twitter (@danyneudt) elke dag een ander verzetslid in de spotlight. “Meestal zijn dat mensen die wat in de vergetelheid zijn geraakt. Ik vind dat we jegens de mensen die in het verzet gegaan zijn van te weinig eer en dankbaarheid getuigen voor wat zij gedaan hebben. De ongeveer 15.000 verzetslieden die door de nazi's omgebracht zijn, zijn een blinde vlek in ons collectieve geheugen. Dat heeft zijn historische redenen, maar ik vind dat we hen op die manier onrecht aandoen.” Dat onrecht probeert Neudt met zijn dagelijkse tweets te bestrijden.

VERZET IN DE ANONIMITEIT

Vanwaar de noodzaak om het verhaal van het verzet te vertellen? “De verzetslieden hebben zelf weinig over hun ervaringen gesproken. Het was een traumatiserende ervaring. De meesten bleven stil en gingen verder met hun leven.” Ook cynische machtspolitiek speelde een rol. “Het VNV, een fascistische partij, had veel leden. Er was dus een groot kiespotentieel.” Uit de ruïnes van het Derde Rijk vielen nog heel wat politieke zielekens te winnen. “Er ontstond snel een negatieve teneur rond de bestraf-

ting van collaborateurs. Zij werden slachtoffers en verzetsmensen werden als crapuul en opportunisten afgeschilderd. Toen duidelijk werd dat de geallieerden de oorlog gingen winnen, zouden ze snel op de kar gesprongen zijn om een graantje te kunnen meepikken.”

“

“Het verzet was eerst heel beperkt, maar vanaf 1942 groeien de rangen van het verzet gestaag”

Dat betoog probeert Neudt te ontkrachten. “Het verzet was eerst heel beperkt, maar vanaf 1942 groeien de rangen gestaag, na de invoering van de verplichte tewerkstelling.” Dit hield in dat Belgen gedwongen in de Duitse oorlogsindustrie ingeschakeld werden. “Het klopt helemaal niet dat het verzet pas in mei 1944 echt begonnen is.” Hoe is dat beeld dan ontstaan? “Het verzet moest absoluut heel anoniem verlopen. Er werd veel verkleed. Je moest voorzichtig zijn: wie vertrouw je, aan wie vertel je wat? Daarom is er weinig over geweten.”

Neudt krijgt veel reacties op zijn project. “Bijna zonder uitzondering positieve reacties. Ik denk dat veel mensen het met mij eens zijn dat

er een soort historisch onrecht is dat rechtgezet moet worden. Veel mensen sturen me nieuwe informatie door. Anderen stellen me vragen, bijvoorbeeld over familieleden. Ze zijn blij voor het beetje aandacht. Het is een teken dat wat hun familieleden gedaan hebben niet zinloos was. Hoe beperkt ook, het heeft een symbolische waarde.”

(U)GENTSE VERZETSHelden

Ook de studenten aan de (toen nog) Rijksuniversiteit Gent lieten zich niet onbetuigd in het verzet. Dany Neudt vertelt het verhaal van twee van hen.

ANDRÉ SCHAEPDRIJVER

André Schaepdrijver ziet op 20 februari 1920 het levenslicht in het West-Vlaamse Harelbeke. Hij studeert geschiedenis aan onze alma mater en is praeses van de Vlaamse Geschiedkundige Kring (VGK) wanneer het Duitse leger België binnenvalt.

Ook voor de Rijksuniversiteit heeft de nazistische bezetting grote gevolgen. De bezetter stelt niet alleen bevriende professoren aan, er volgen al snel een hele rits Duitse gastprofessoren. De Gentse studentenbeweging wordt nauwlettend door de Gestapo in het oog gehouden. Tegenover dit alles neemt het Gentse Studentenverbond (GSV) een 'passieve' houding aan. Dat is absoluut niet naar de zin van de VGK. Wanneer het GSV de VGK illegaal verklaart, volgt onvermijdelijk de breuk. Geleidelijk aan groeit er onder de studenten een tegenbeweging: de Nationale Studentengroepering (NSG). Na verloop van tijd vinden ze aansluiting bij verzetsgroep het Onafhankelijkheidsfront.

Schaepdrijver zoekt en vindt aansluiting bij het Belgisch leger in Groot-Brittannië. Op 13 juli 1942 vat hij met twee kameraden een uiterst gevaarlijke ontsnappingsroute aan. Via Frankrijk, te voet over de Pyreneeën en doorheen Spanje. In Spanje worden ze aangehouden en belanden in een gevangenkamp. Nadat de Britse regering hen vrijkoopt, geraken ze een jaar later in Groot-Brittannië. Na een spoedopleiding wordt Schaepdrijver weer in België gearriveerd.

Als marconist seint hij waardevolle informatie naar Londen door. Op 17 augustus 1944 slaat het noodlot toe: de nazistische bezetter traceert zijn zendapparatuur en slaat hem in de boeien. Kort daarna wordt Schaepdrijver naar het uiterst wreedaardige concentratiekamp Mauthausen gedeporteerd. Op 1 februari 1945 wordt hij er onthoofd. André is dan 24 jaar.

De vereniging van Oud-Studenten Geschiedenis Gent (OSGG) reikt sinds 1948 tweejaarlijks de Prijs André Schaepdrijver voor de beste masterscriptie uit.

KAREL POMA

Net zoals Schaepdrijver werd **Karel Poma** in 1920 geboren. Hij groeide op in Antwerpen. De houding van de Gentse studentenkoepel tegenover de nazistische bezetter vormde voor hem de aanleiding

om actief te worden in het verzet. In zijn memoires schrijft hij: "Het Gentsch Studenten Verbond wilde het Gentse studentenleven op basis van de 'nieuwe orde' organiseren. Dit GSV had een duidelijk veto

“

De bezetter stelt niet alleen bevriende professoren aan, en er volgen al snel een hele rits Duitse gastprofessoren

uitgesproken tegenover de liberale studenten." Samen met enkele medestudenten ligt Poma aan de basis van *De Kleine Belg*, het eerste clandestiene verzetsblad in Gent. En later ook *Klokke Roeland*, dat zich expliciet op studenten richtte. Ook André Schaepdrijver schrijft voor dit blad. Schrijven voor een verzetskrant klinkt misschien banaal, maar die jongeren riskeerden daarmee hun leven. Wie betrapt werd, bekocht het doorgaan met zijn leven. Later zou Poma voor het Onafhankelijkheidsfront ook wapens van Gent naar Antwerpen vervoeren. Hij wist de oorlog te overleven. In 1945 studeerde hij af, en in 1946 verdedigde hij met succes zijn doctoraatsthesis. In de jaren 60 startte zijn succesvolle politieke loopbaan voor de liberale PVV. Hij zou het onder meer tot staatssecretaris en minister schoppen. Karel Poma overleed in 2014.

NUTTIG INSTRUMENT OF SUBJECTIEF PRESTIGEPROJECT?

DOOR REX VERDONCK

Ook dit jaar blijft UGent haar plaats behouden als eerste Belgische universiteit op de Shanghai Ranking. Die plaats bezet ze al sinds 2010. Maar wat is die Shanghai ranking,? Hoe wordt ze opgesteld en is ze nuttig?

De Shanghai Ranking ordende dit jaar maar liefst 2500 hogeronderwijsinstellingen, waarvan de beste 1000 gepubliceerd werden op de site. Om rankings beter te begrijpen, moet je kijken naar de gebruikte criteria. Voor de Shanghai Ranking zijn er vier criteria: eerst is er de faculteitskwaliteit. Die wordt gemeten aan de hand van het aantal vaak geciteerde medewerkers en het aantal gewonnen Nobelprijzen en Fieldsmedailles door academici van de onderwijsinstelling. Ten tweede is er de onderzoeksoutput, oftewel het aantal gepubliceerde papers in gerenommeerde tijdschriften zoals *Nature* en *Science*.

Deze twee criteria tellen mee voor maar liefst tachtig procent van de totaalscore. De overige twintig procent bestaat uit de onderwijskwaliteit en de performantie per capita, twee concepten die moeilijk objectief te meten zijn. Onderwijskwaliteit wordt enkel gemeten aan de hand van het aantal gewonnen Nobelprijzen en Fieldsmedailles, alsof dat een perfecte weerspiegeling is van de gehele onderwijskwaliteit. Menig prof zou hier spreken van een slechte operationalisatie. Uiteindelijk zijn zo'n rankings een sterke simplificatie van de werkelijkheid. Bovendien worden ze bepaald door hun gelimiteerde criteria en de gewichten ervan in de berekening van de totaalscore. Het blijft dus een subjectieve oefening.

Er bestaan ook andere rankings die dan weer gebruik maken van andere criteria. Een voorbeeld is de World University Rankings van *Times Higher Education*, die meer belang hecht aan onderwijs en internationaliteit van een universiteit. Citaten en onderzoeksoutput moeten daarvoor twintig procent inboeten in vergelijking met de Shanghai Ranking.

Dit zorgt ervoor dat KU Leuven op deze ranking hoger staat dan UGent, wat bewijst dat de rangschikking van universiteiten sterk afhangt van de gekozen parameters en met name hun gewicht.

Rankings dienen dus kritisch bekeken te worden, en hun nut moet blijvend in vraag worden gesteld. Er zijn wereldwijd meer dan 25.000 universiteiten. Enkel de 'beste' 1000 worden effectief gepubliceerd. Deze behoren dus al op z'n minst tot de beste vier procent ter wereld. Uiteindelijk is het onderling verschil in kwaliteit niet zo groot, wat ook

aangetoond wordt door het feit dat afhankelijk van de rankingsmethode universiteiten een stuk hoger of lager eindigen. Kleine absolute verschillen kunnen dus leiden tot grote rankingsverschillen. Een beter alternatief zou zijn om universiteiten scores te geven op onderling vergelijkbare parameters zonder ze daarvoor te willen aggregeren tot één ranking. Zo kunnen gelijkwaardige universiteiten naast elkaar bestaan en wordt er niet arbitrair beslist dewelke de elitairdere titel verdient.

67		Fudan University		6	30.0	0.0
67		University of Oslo		1	30.0	25.6
69		Aarhus University		2	29.7	10.7
70		Heidelberg University		3	29.5	18.5
71		National University of Singapore		1	29.3	0.0
71		The University of Texas M. D. Anderson Cancer Center		35	29.3	0.0
73		McGill University		3	29.1	30.7
74		Ghent University		1	28.9	0.0
75		Monash University		5	28.4	0.0
76		University of Bonn		4	28.1	26.1
77		The Hebrew University of Jerusalem		1	27.9	30.7
78		Université Paris Cité		4	27.7	14.3
79		Sun Yat-sen University		7	27.5	0.0
79		The Australian National University		6	27.5	13.1

Terwijl de strijd tussen onze Vlaamse universiteiten over de Shanghai Ranking woelig verder woedt, claimt een platform dé Universiteit van Vlaanderen te zijn. Wie zijn ze en hoe durven ze dat?

LESOPNAMES

Allereerst moet toegegeven worden dat de Universiteit van Vlaanderen geen echte universiteit is. Toch niet in de traditionele zin van het woord. Je kan er namelijk geen diploma krijgen, noch kan je er je inschrijven. Wat wél kan, is enorm veel bijleren van (al dan niet geniale) Vlaamse professoren en doctorandi over een hele resem aan onderwerpen. Deze onderwerpen vind je stevast online op hun website, in de vorm van video's of podcasts.

De onderwerpen vertrekken meestal vanuit een vraag, zoals 'Hoe bak je de beste frieten?'. Deze vragen zijn vaak gegrond in wat de alledaagse Vlaming bezighoudt, zoals het begrotingstekort, elektrische wagens, online dating of zelfs de waarde van een diploma. Gastspreker, die altijd professoren of doctorandi zijn, komen zo'n onderwerp dan toelichten in wat eigenlijk een TED-talk is. Soms is dat voor een publiek, wat de video eigenlijk een beetje een chique lesopname maakt, maar soms is dat ook beter geproduceerd, wat het een beetje een Kurzgesagt-video maakt.

BROOD EN WETENSCHAP

Op die ietwat lichtvoetige manier probeert de Universiteit van Vlaanderen haar missie te voltooien: wetenschappelijke kennis toegankelijker maken voor het grote publiek. Omdat Nederlanders natuurlijk altijd vooruitlopen op alles wat wij doen, is het Vlaamse concept eigenlijk gebaseerd op de Universiteit van Nederland. Omdat Vlamingen echter alles beter moeten doen, mengt de Universiteit van

ook bijzonder transparant, met een mooie lijst van partners en sponsors op hun website.

QUIS CUSTODIET IPSOS CUSTODES?

Die transparantie loopt trouwens verder door over hun werking. Zo is het vrij makkelijk te vinden wie de redactie allemaal bezet en wat ze doen. Daarnaast wordt ook fijntjes benadrukt dat de redactie zelf niet uit wetenschappers bestaat, maar enkel academici helpt hun kennis de wereld in te sturen. Die academici zijn, zoals eerder genoemd, doctorandi en professoren van de verschillende Vlaamse universiteiten (en VUB).

Bij iedere video staat

dan ook netjes in het groot genoteerd wie de spreker is en aan welke instelling die gelieerd is. Zo wordt de vraag 'Moet je kunnen klaarkomen zoals in pornofilms?' beantwoord door onze eigenste **Piet Hoebeke**. Aangezien de meeste academici dan ook kritische denkers zijn, worden de ietwat simpele vragen beantwoord op een ietwat minder simpele manier. Op die manier leer je niet alleen het antwoord op de vraag, maar leer je ook kritisch staan tegenover simpele antwoorden op moeilijke vragen.

“

Op die ietwat lichtvoetige manier probeert de Universiteit van Vlaanderen haar missie te voltooien

Vlaanderen meer dan die van Nederland publieke en private mediapartners.

In taal die ook niet-PSW-studenten begrijpen: ze werken meer samen met *de privé*. Aangezien de organisatie een vzw is, hoeft hier trouwens niet per se een negatieve connotatie of belangenconflict aan vast te hangen. Praktisch gezien wil dat eigenlijk gewoon zeggen dat de Universiteit van Vlaanderen sommige zaken publiceert in verschillende VRT-programma's of *Knack*. Daarin zijn ze

BEIAARDCANTUS 19-10-2022

DOOR HANNES BLOCKX

UW NATUURKUNDE TREKT OP NIKS

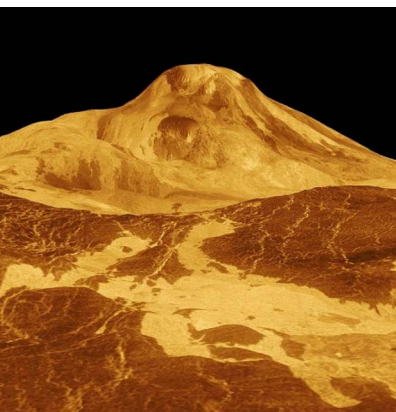
Albert Einstein kennen we allemaal. Zijn relativiteitstheorie is wereldberoemd. Het was een aanvulling op en verbetering van de natuurkundige wetten van **Isaac Newton**, die deze baanbrekende wetten enkele eeuwen voordien opstelde. De Belgische priester en astronoom **George Lemaître** en de Russische astronoom **Alexander Friedmann** baseerden zich op inzichten van Einstein en ontwikkelden elk afzonderlijk een model over het uitdijend heelal. Zij beweerden dat het heelal niet statisch was. Integendeel, het is nog steeds aan het uitbreiden. Hier moet wel bij vermeld worden dat ze dit poneerden in de jaren 20 van de vorige eeuw. In die tijd was het baanbrekend om zoiets te verkondigen. Albert Einstein zelf was hier echter niet mee gediend. In die periode was hij er nog rotsvast van overtuigd dat het heelal onveranderlijk was. Daarom schreef hij een brief aan Lemaître met daarin heel wat kritiek op diens bevindingen. Hij wikte en woog zijn woorden niet en sloeg een stevige toon aan: "Uw wiskunde is geniaal, maar uw natuurkunde trekt op niks."

TWEE ANONIEME SCHILDPADDEN

Maak kennis met twee ruimtehelden! Jawel, je leest het goed: ruimtehelden! Twee schildpadden schreven geschiedenis als eerste dieren in de ruimte. In 1968 stuurden de Russen dit olijke duo de ruimte in met de missie om de zogenaamde 'deep space' te bereiken. In hun tocht om de maan werden ze vergezeld door een bont allegaartje van onder meer vliegen en meeltorren. Na een lange reis landden ze gezond en wel terug op onze geliefde aarde. Op wat gewichtsverlies na verkeerden onze ruimtevaarders nog steeds in uiterst goede conditie. Hoe ze heetten? Dat is niet geweten. Hun namen werden nooit publiek bekend gemaakt. Gelukkig zullen de daden van deze anonieme schildpadden wel voor altijd in onze geschiedenisboeken staan.

'SNEEUW' OP VENUS

Venus is de warmste planeet van ons zonnestelsel. Op zo'n zwoele plek verwacht je zeker geen strenge winter. Het kan echter wél sneeuwen op de bergen van de planeet. Al is het niet het soort sneeuw dat wij op Aarde kennen. Neen, wat er op Venus neerduart, zijn goudkleurige metaaldeeltjes afkomstig van verdampt pyriet. Pyriet is een stof die voorkomt in de bodem van de laaglanden op Venus. Het wordt wel eens gekkengoud genoemd. Door de extreme hitte verdampt de stof en komt het als een soort metallische mist in de atmosfeer. Daarna komt het terug op de bergen neer. Hierdoor krijgen de mooie bergtoppen een prachtige gouden glans. Zo lijkt het alsof het 'sneeuwt' op Venus.

“EEN UFO SPOTTEN KAN EEN HEFTIGE ERVARING ZIJN”

DOOR SANDER MUylaERT
BEELD DOOR BELGISCH UFOMELDPUNT

Wie een vreemde vogel aan de horizon spot, kan sinds 2007 terecht bij het Belgisch ufomeldpunt. Dit jaar kreeg het meldpunt al meer dan 170 getuigenissen binnen. Coördinator Frederick Delaere vertelt welke vreemde schepsels er op de radar komen.

Hoe komt iemand op het idee om een UFO-meldpunt op te richten?

“Over het ufofenomeen is er al veel gezegd en geschreven. Maar het belangrijkste aspect, de ufo onderzoeken, is jammer genoeg jarenlang verwaarloosd. Met ons ufomeldpunt proberen we deze leemte op te vullen. Het proces gaat als volgt: mensen komen bij ons terecht omdat ze iets hebben gezien dat ze niet kunnen verklaren, zoals zes zwarte gaten in het wolkendek, een lichtflits door de sterrenhemel of een heldere bol aan de horizon.”

“Vervolgens proberen we de ufo te verklaren. Als dit lukt zijn mensen erg tevreden, want ik weet uit eigen ervaring dat een ufo spotten een heftige ervaring kan zijn. Toen ik veertien jaar was verwarde ik een vliegtuig met een ufo, zo eentje die ik uit films kende. Ik besepte later dat ik zag wat ik dacht te zien. Een ufo ontmaskeren is het doel van onze organisatie: wij willen tonen dat er achter elke vreemde waarneming een logische verklaring schuilt. Meestal gaat het over eenvoudige zaken zoals een planeet, een satelliet, een luchtballon of een drone.”

Hebben ufospotters ze wel allemaal op een rijtje?

“Het zijn meestal doodnormale mensen, van elke rang en stand. Het zijn dus geen aanhangers van complottheorieën over buitenaardse wezens. Als de mensen

lonfeest of een legeroefening de waarneming.”

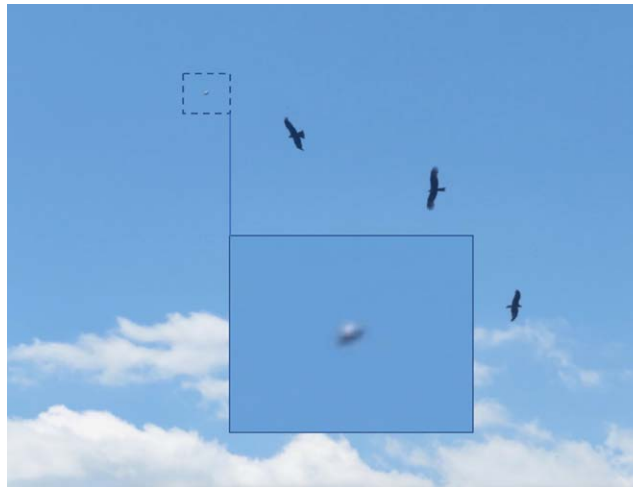
“De belangrijkste bevindingen van een ufo-onderzoek bundelen we in een apart onderzoeksrapport. Je kan deze rapporten terugvinden

op onze website. In bijna alle gevallen slagen we erin om de ufo te ontmaskeren. Slechts ongeveer veertig gevallen zijn onopgelost, voor deze waarnemingen zoeken we nog een verklaring.”

Veertig waarnemingen zijn nog niet opgelost, zijn er dus toch buitenaards bezoekers?

“Neen, wij geloven niet in buitenaards leven of groene marsmannetjes. Het is niet omdat een ufo nog niet is verklaard, dat de waarneming onverklaarbaar is. We denken dat het slechts een kwestie

van tijd is vooraleer we die waarneming ook rationeel kunnen verklaren. Een minderheid van de mensen die bij ons langskomt, gelooft wel in deze complottheorieën. Er was bijvoorbeeld eens iemand die beweerde in contact te staan met buitenaardse wezens. Ja (lacht), met die verhalen kunnen wij niet veel doen. De laatste tijd merken we wel dat deze complottheorieën minder populair zijn.”

“

“In bijna alle gevallen slagen we erin om de ufo te ontmaskeren”

voldoende informatie kunnen geven, trekken we op ufo-onderzoek uit. In ongeveer de helft van de gevallen gebeurt dit. Tijdens een ufo-onderzoek bespreken we de meteorologische en astronomische situatie op het ogenblik van de waarneming. We maken ook foto's van de plaats delict en zoeken naar andere waarnemers en andere gebeurtenissen in de buurt. Soms verklaart een plaatselijk bal-

EEN TOUR DOOR VOLKSSTERRENWACHT

“BEGIN 1900 KON JE DE MELKWEG ZIEN VANOP DIT DAK”

DOOR YUMI DEMEYERE

BEELD DOOR HANNES BLOCKX

Astronomie & chill? Op een steenworp van Campus Boekentoren ligt Volkssterrenwacht Armand Pien. Medewerker Maaïke leidde ons rond. “Jupiter en Saturnus staan momenteel heel duidelijk.”

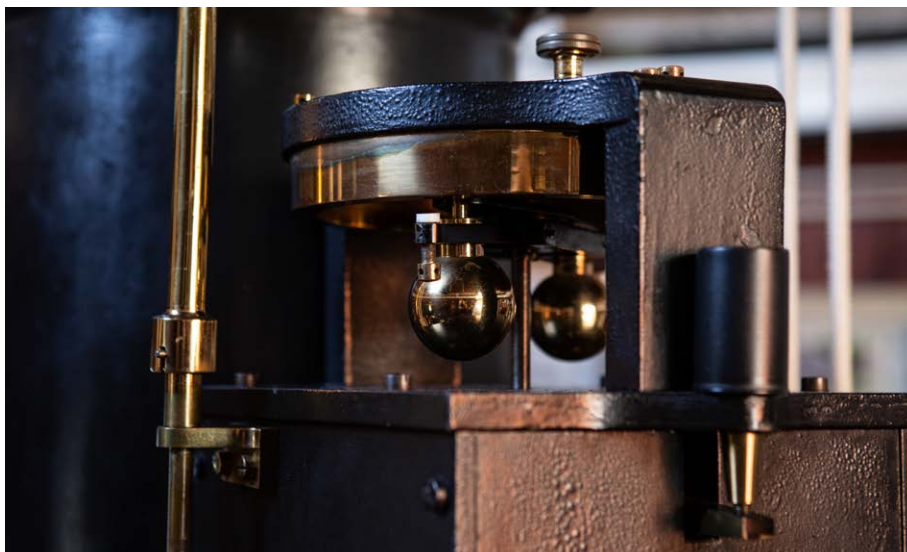
Jullie zijn een volkssterrenwacht. Wat betekent dat?

“Dat betekent dat we vooral een didactische rol spelen. We werken pakketten uit voor scholen, organiseren bezoekersavonden en brengen amateurastronomen samen. Je kunt hier bijvoorbeeld een cursus ‘Sterren en kosmos’ volgen, of een cursus weermetingen. Op woensdagavond is het bezoeksavond en kun je door onze telescoop de sterrenhemel bekijken. Als het helder is, tenminste. Anders zie je de wolken en het belfort.”

“Vroeger waren we een wetenschappelijke sterrenwacht, en voerden de astronomiestudenten hier onderzoek uit. Nu kan dat niet meer, omdat je vanuit de stad bijna niets meer kan zien door de lichtvervuiling. Begin 1900 kon je de Melkweg nog zien vanop dit dak, maar nu moet je daarvoor naar Spanje reizen. De wetenschappelijke sterrenwachten bevinden zich nu dus zo ver mogelijk buiten het stadscentrum.”

Wat is lichtvervuiling precies, en waarom is het een probleem?

“Veel mensen denken aan één straal licht die rechte lijn naar boven gaat, maar dat is incorrect. Het licht verspreidt zich door bewolking en vormt zo een koepel.

Van hieruit (het dak van de sterrenwacht, red.) kan je bijvoorbeeld de autostrade zien in het oosten.

“

“Door lichtvervuiling kunnen we de zon niet meer zien opkomen”

Dat is één grote gloed. Daardoor kunnen we Jupiter niet meer zien opkomen. Hoe meer gloed, des te minder zichtbaarheid. En hoe dichter bij de horizon, hoe meer lichtvervuiling. Wij kijken normaal naar deepsky-objecten (vaste, doorgaans zwakke hemellichamen die met verrekijker of telescoop geobserveerd worden, red.), maar kunnen hierdoor niet veel meer zien.”

De energiecrisis is dus nog niet zo'n slecht nieuws?

“(lacht) Dat is eigenlijk ongelooflijk. Wij vragen al jaren om de lichten uit te doen. Maar goed. Gent twijfelt nog hé, om veiligheidsredenen.”

MERIDIAANKAMERS & DE VAN MONCKHOVENTELESCOOP

“Anno 1820 zat hier iemand door een telescoop te kijken tot de zon in het zuiden stond. Dan was het wachten geblazen. Als de zon in het vizier passeert weet je dat het middag is. Het was vooral belangrijk toen de treinen begonnen te rijden. Voordien was chaos troef omdat niemand wist hoe laat het eigenlijk was, maar dat hadden veel mensen in die tijd ook niet nodig.”

“De koepel met de Van Monckhove-
ventescoop is het hart van de
sterrenwacht. De telescoop da-
teert van 1880 en was toen eigen-
dom van industrieel **Desiré Van
Monckhoven**. Toen hij stierf, wist
zijn weduwe niet goed wat ermee
aan te vangen. Gelukkig zocht
UGent nog een telescoop. Ze heb-
ben die overgekocht, en hij werkt
vandaag nog altijd prima. We kij-
ken ermee naar de zon. Ook Ju-
piter of Saturnus staan heel dui-
delijk. Je kunt de koepel openen
en draaien naar waar je wil. We
proberen west- of zuidwaards te
kijken, anders zit de Boekentoren
in de weg (*licht*).”

DE REDDINGSACTIE VAN AR- MAND PIEN

“Eerst was het hier een weten-
schappelijke sterrenwacht. Later
is het gebouw bezet geweest en
verlaten geraakt. De grote dood-
steek was dat de wetenschappen
naar Campus Sterre verhuisd zijn.

De sterrenwacht stond leeg en
raakte vergeten. Het luik van de
koepel stond open, het regende
binnen en duiven hebben op de
Van Monckhove-ventescoop ge-
kakt. In 1980 was de universiteit
van plan de sterrenwacht volle-
dig plat te gooien. Armand Pien,
bekend als eerste weerman,
woonde hier vlakbij. Hij ontdekte
dat de telescoop nog gered kon
worden en heeft een renovatie
op touw gezet. Om geld daar-
voor in te zamelen is hij van deur
tot deur gegaan! De renovaties
hebben lang geduurd. In 1969 is
de sterrenwacht voor het eerst
heropend, en dan in 2014 werd
ze opnieuw gerenoveerd.”

Wie kan lid worden van de Volkssterrenwacht Armand Pien?

“Iedereen is welkom. Op onze
bijeenkomsten, lezingen en cur-
sussen kan je bijleren, kennis uit-
wisselen en gelijkgezinden ont-

moeten. We hebben bijvoorbeeld
de astrofotografiegroep. De leden
komen samen en bespreken de
foto's die ze gemaakt hebben.
Het is een ingewikkeld proces om
ruimtefoto's te maken. Eerst huur
je virtueel tijd om te kijken door
een telescoop in Chili of Spanje.
Je kijkt dan vanuit je living door
die telescoop. Dan neem je een
heleboel afbeeldingen, en plak je
ze over elkaar. Je gebruikt Photo-
shop om de kleuren te bewerken
en storingen weg te filteren. Het
is mooi om mensen op die manier
samen te brengen.”

COMPLOTTHEORIEËN OVER DE RUIMTE

DOOR ROBIN VAN DAMME

‘Met coronavaccins wil de overheid de bevolking besturen’, een voorbeeld van de alomtegenwoordigheid van complottheorieën tijdens de pandemie. Voorheen was de ruimte echter het populairste thema voor bedrieglijke overheidscomplotten.

Eerst een korte theoretische noot: een zogenaamde *conspiracy theory*, of ‘samenzweringstheorie’, heeft vijf kenmerkende elementen. Het voornaamste kenmerk is dat men ermee een causale verklaring wil aantonen tussen gebeurtenissen en handelingen die zich in het verleden, het heden of de toekomst stellen. Daarnaast gaat het meestal over een grootschalige daad. De samenzweerders willen steeds dat een bepaalde groep geschaad wordt of macht verkrijgt. Ten derde is het typerend dat samenzweringen gepaard gaan met een zekere geheimzinnigheid. Dat kan echter niet absoluut worden doorgetrokken, want als het een echt geheim zou zijn dan zou er zich geen theorie kunnen vormen en zou die zich niet kunnen verspreiden. De dynamiek bestaat eerder uit een eenzaam, ‘verlicht genie’ dat met de theorie naar buiten komt en een twijfelend publiek dat ‘het gevaar’ miskent of relativeert en overtuigd moet worden van de ernst van de zaak. De nederige kampioen van de waarheid komt kenmerkend te staan tegenover hypercompetente samenzweerders. Wegens hun positie hebben zij middelen ter beschikking die gewone mensen niet hebben, waardoor ze succesvoller een doofpotoperatie kunnen leiden.

Velen associëren *conspiracy theories* met een of andere zot ver-

“

**De nederige kampioen
van de waarheid komt
kenmerkend te staan
tegenover hypercompetente
samenzweerders**

klearde Amerikaan die complete misvattingen rondbazuint via apocalyptische video's op zijn YouTube-kanaal. Het is echter belangrijk om aan te stippen dat een samenwe-

ringstheorie niet per definitie leugens of onwaarheden moet bevatten. Het kan in een aantal gevallen misschien ook waar zijn, maar die beoordeling blijft in het midden door een gebrek aan bewijs. De uitleg wordt vaak wel aannemelijk gemaakt met losse observaties zonder enig methodologisch kader en waarbij niets meer 'toevallig' is. Dat samenzweringstheoretici er niet in slagen hun stellingen te verifiëren, belet ons echter niet hun 'argumenten' te falsifiëren, of te *debunk*, zoals dat wel hipper wordt verwoord.

LOOP NAAR DE MAAN

De moeder van alle ruimtemythes gaat over de eerste landing op de maan. Volgens de 'Lunar Conspiracy' zijn de foto's van **Armstrong** en **Aldrin** op het maanoppervlak in scène gezet. De aandacht gaat daarbij vaak naar de vlag die wappert op de achtergrond. "Er is toch geen wind op de maan", redeneren sceptici. NASA verklaart echter dat de vlag werd bewaard in een koker en dat het uitpakken ervan plooiën kan gemaakt hebben in het linnen. De vlag wordt ook stijf gehouden door een buis in de bovenste zoom. De *stars and stripes* moest immers trots tentoon gesteld worden op deze legendarische foto's.

De videobeelden worden ook in twijfel getrokken. Zo zouden de grote sprongen van de astronauten gemaakt zijn met behulp van onzichtbare koorden, zoals het stuntwerk in films als 'The matrix'. Hierop wou NASA zelfs geen officiële commentaar geven. Impliciet geven ze daarmee te kennen dat deze criticasters naar de maan mogen lopen. Benieuwd of die reis ze kan ontdoen van alle achterdocht.

SPACE, SPIJS MIJN EIGEN ZAK

Een aantal theorievormers plaatsen deze schijnmissie binnen een groter complot. Zo zou heel NASA een spookorganisatie zijn waarlangs politici en ambtenaren geld van de hardwerkende belastingbetaler doorsluizen naar hun eigen zak. Alles van ruimtevaart zou dus een complete hoax zijn. De jaarlijkse financiële rapporten zijn echter grondig en transparant, en allemaal online terug te vinden. NASA heeft ook minder excuses voor geheimhouding in vergelijking met pakweg het Amerikaanse leger. Het hoofddoel blijft wetenschappelijk en technologisch van aard, ondanks de militaire 'Space Unit' die de voormalige president Trump in het leven riep. Strategische geheimzinnigheid is dus amper aan de orde. Wie die rapporten nog te theoretisch vindt, kan een tastbaarder resultaat zien van een succesvol NASA-ruimteproject in het GPS-systeem dat we dagelijks gebruiken. Deze navigatiesoftware zou onmogelijk zijn zonder de

talloze satellieten van NASA rond onze aardbol.

DE VERLOREN PLANEET

Soms is het ook zo dat een bepaalde samenzweringstheorie zichzelf falsifieert door een voorspelling die niet uitkomt. Zo is er een theorie die spreekt over een negende planeet genaamd Nibiru, die op de Aarde zou afstevenen en onze planeet zou vernietigen. Dit zou vol-

“

Alles van ruimtevaart zou dus een complete hoax zijn

gens de zieneres **Nancy Leader** gebeuren in 2003. Toen dit spektakel uitbleef, werd het langverwachte moment uitgesteld tot december 2012. Dit 'herberekenen' getuigt ervan dat een samenzweringstheorie een hardnekkig psychologisch fenomeen is. Als je veel tijd en moeite in een bepaalde theorie investeert, is het moeilijk daarvan af te stap-

pen bij een tegenstrijdige waarne-
ming. Hoe groter het commitment,
zo stelt **Leon Festinger** in zijn cog-
nitievisedissonantietheorie, hoe ster-
ker mensen ook blijven vastklam-
pen aan een theorie, zelfs radicaler
dan voorheen.

WAANZIN OF WANTROUWEN?

Samenzweringstheorieën creëren en erin geloven is echter meer een zaak van wantrouwen, dan dat het iets te maken heeft met de IQ-score van hun geestelijke vaders en trouwe apostelen. Bepaalde schandalen of ideologische vooroordelen kunnen ervoor zorgen dat men de staat niet meer geloofwaardig acht, en bij uitbreiding de intellectuele elite waar ook het wetenschappelijk establishment deel van uitmaakt. Een blijvende, integere en nuchtere falsificatie is vereist, maar het probleem moet in wesen politologisch, sociologisch en psychologisch worden begrepen en aangepakt.

HOROSCOOP OF HOROSCAM?

DOOR NETTE DE SCHRIJVER // BEELD DOOR YANNE DE FRENNE

Denk je een uniek persoon te zijn met een origineel karakter? Wel, dan is er slecht nieuws voor jou, want alles staat al in de sterren geschreven. Gedurende de voorbije week werd nagegaan hoe accuraat een horoscoop nu echt is.

MIJN PERSOONLIJKHEID STAAT VAST

De site van *Cosmopolitan* beweert je door en door te kennen. Het griezelige is dat hun voorspellingen verdacht goed kloppen. Volgens de site die alles beweert te weten, zouden kreeften vriendelijk, gevoelig, verzorgend, empathisch en creatief zijn. Slechte eigenschappen zouden dan weer overgevoeligheid, onzekerheid, wantrouwigheid en meedogenloosheid zijn. Over dat laatste kunnen echter twijfels geuit worden, want eergisteren werd er zonder pardon een zoemende mug agressief uit mijn kamer gejaagd.

Volgens *Cosmopolitan* streven kreeften blijkbaar naar stabiele relaties, maar in mijn geval lijkt dat de laatste tijd toch niet echt te lukken. Stabiël is nu niet echt een woord dat men zou gebruiken om mij te omschrijven. Het laatste deel van de beschrijving slaat echter wel de nagel op de kop. Er is hier geen commentaar of nuance nodig:

“Kreeften laten zich leiden door emoties en streven naar fijne, stabiele relaties. Kreeften zijn niet zo van het ongebonden door het leven gaan. Ze hebben daarvoor veel te veel liefde te geven en zijn te typeren als romantisch, lief en aanhankelijk.”

– B. De Bruin, 01.11.21, in *Cosmopolitan*

WEEKHOROSCOOP: FLAIR

Volgens *Flair* moet de 'kreeftengemeenschap' letten op geld, anders zouden ze wel eens in financieel krietieke situatie kunnen terechtkomen. De astroloog bij *Flair* zou wel eens gelijk kunnen hebben. Ik heb net nieuwe schoenen gekocht die ik absoluut niet nodig had, maar wel absoluut wilde. De schoenen in kwestie hebben nu wel een

gigantisch groot gapend gat in mijn bankrekening geslagen. Daarnaast helpt mijn voorkeur voor sushi als avondeten ook niet echt om dit financieel debacle recht te trekken. Sorry *Flair*, dit is inderdaad het tegenovergestelde van wat de voorspelling stelde.

Een kreeft die single is, moet zich kwetsbaar durven openstellen. Het probleem stelt zich echter dat ik niemand heb om

mij voor open te stellen, want mijn Tinderdates doen coke en hebben in de psychiatrie gezeten. Andere mensen gedragen zich dan weer als mijn lief om daarna te zeggen dat ze mij eigenlijk helemaal niet willen.

Mijn getal van de week zou 4 zijn en dat klopt! Er vielen deze week vier lessen uit! Afgelopen woensdag was ik al zat na vier pintjes, terwijl dat er normaal zes zijn! En het concert waar ik spontaan naartoe ging in de Opera Gent bestond ook uit vier bandleden. Vier is dan ook nog eens mijn lievelingsgetal sinds mijn

eerste vriendje in de lagere school. Die woonde in huisnummer 24. (Ik weet dat het niet logisch is, maar ik was vijf jaar.)

WEEKHOROSCOOP: RUBRIEK.NL

De eerste zin van de weekhoroscoop is de volgende: "Als de week begint, gaat **Mercurius** op maandag je vierde huis van huis en gezin binnen."

Geen flauw idee wat dit zou moeten betekenen. Mijn naam is niet Mercurius, maar laat ons even bedenken van wel. Zondagavond in Gent besepte dat ik mijn kotsleutel vergeten was. Maandag ben ik dan weer op de trein gesprongen naar Antwerpen, dus ik ben inderdaad mijn huis binnen geweest. Proficiat *Rubriek.nl*, voorspelling uitgekomen!

WEEKHOROSCOOP: ASTROANGELS.NL

Astroangels.nl heeft enorm veel commentaar op mijn buitenschoolse activiteiten. Zo'n persoonlijke aanval wordt niet geapprecieerd! Volgens hen moeten kreeften meer sporten en de natuur op zoeken. De vier minuten durende dagelijkse wandeling naar de campus en mijn fitnessabonnement beweren echter het tegendeel. *Astroangels.nl* houdt geen rekening met mijn passie voor het lezen van boeken. Het is duidelijk dat de astroloog van dienst niet weet dat dit een hersensport is. *Suck it, Astroangels.*

Op liefdesvlak zouden kreeften hopeloze gevallen zijn en er alles aan doen om de ware liefde te vinden. *Astroangels* verplicht

kreeften letterlijk om op zoek te gaan op het internet en alle zinnige waarden en normen te vergeten. He-las is Tinder al verwijderd en is mijn motivatie bitter laag om die vermoeiende vleeskeuringsapp weer te downloaden. Daarnaast leven kreeften op emotioneel vlak nog in het verleden, naar 't schijnt. Dat kan kloppen. Misschien was het inderdaad geen goed idee om nog met mijn ex te bellen nadat deze stuurde dat die over mij had gedroomd.

Hoewel de onderzochte steekproef mij pijnlijk accuraat wees op mijn tekortkomingen, moet er worden vastgesteld dat de steekproefitems zich er nogal snel met algemene waarheden vanaf maken. De bevindingen bleken nogal generaliseerbaar en uit de lucht gegrepen. Ter conclusie: de weekhoroscoop is echt uit de duim gezogen nonsens.

ZELF HEB IK ELKE WEEK MOEITE MET DE AFWAS

DOOR DRIES VAN DORT

Mijn ochtend startte zoals die van menig student: met lichte hoofdpijn en enkele vage herinneringen van de avond voordien. Ik zette me recht op de koude vloer van mijn kot. Op het aanrecht stonden nog enkele glazen die ik uit luiheid nog niet wilde afwassen en de vloer moest duidelijk eens gedweild worden. Eén glas heeft de avond niet overleefd en ligt in scherven op mijn bureau. Was dit een kotfeestje of een inval van Staatsveiligheid?

Enkele uren later stap ik – catalogus in de hand – hét donkerblauwe shopwalhalla binnen: de IKEA. Het leuke aan IKEA vind ik de kleine nagebouwde ruimtes die verspreid staan door de winkel. Er staat een foto van een knap gezin met het opschrift 'DIT IS ONZE TWAALF VIERKANTE METER'. Die staan dan vol beige- en taupekleurige meubels en in de boekenkast staan drie exemplaren van hetzelfde boek. Er ligt net genoeg rommel in de kamers om er geleefd uit te zien, maar niet op zo'n manier dat je moeder zich vragen zou beginnen stellen bij je zelfredzaamheid. Deze mensen hebben hun leven namelijk onder controle.

Hetzelfde fenomeen zie ik later terug in de catalogus. De inwoners van de IKEA-catalogus zijn allemaal erg mooie gezinnen en koppels. De ontbijttafels zijn rijkelijk gedekt, en de kinderen zien er gelukkig en gezond uit. Mama IKEA kijkt nooit op een 'NU OPHOUDEN, THO-

MAS'-manier naar de kinderen en papa IKEA doet al lachend de afwas zonder passief-agressieve blikken naar zijn wederhelft te gooien.

In dezelfde catalogus vind je ook perfect samengestelde multiculturele vriendengroepen. Hun diners zijn smaakvol en vinden plaats in gezellig ingerichte studio's. Dit is niet het soort vriendengroep waarin je moet oppassen met mopjes omdat vriend X en Y ooit gedatet hebben, noch valt er soms een stilte omdat je nu eenmaal niet zoveel meer te zeggen hebt. Ze steken allemaal eten naar binnen alsof ze zich op 's werelds grootste culinaire gangbang bevinden, maar hebben ook allemaal een maatje 36. Hun servies is mooi – maar uniek – en alle stukken passen stijlvol bij elkaar.

Wanneer ik kijk naar de gezichten van deze IKEA-catalogusmensen heb ik zin om hun hoofd open te snijden en er eens goed in te graaien om te zien wat er in zit. Zelf heb ik namelijk moeite om elke week de afwas te doen, laat staan te stofzuigen. Wanneer ik buitenkom met een kar vol onnodige keukeninstrumenten kan ik meestal mijn fiets niet terugvinden. Ik heb namelijk geen rijbewijs, noch enig oriëntatievermogen. Ik ben dus, met andere woorden, een beetje een zootje. Ik zou via deze weg dan ook graag te weten willen komen hoe deze IKEA-mensen hun leven zo kunnen leiden en of ik toevallig ook in de catalogus mag wonen.

Tussen de situaties en de crisissen door besloot ik om Tinder toch nog een kans te geven. Na alle ‘*wanna fuck?*’ berichtjes had ik de app des duivels namelijk van mijn gsm gegooid.

Het beloofde een prachtige date te worden. Het café waar **Soske** (niet zijn echte naam, ter verduidelijking) en ik hadden afgesproken bleek dicht te gaan, exact op het moment dat we aankwamen. We lieten ons niet kennen en sprongen op de fiets richting het Mechelseplein in Antwerpen. Heel gezellig, met veel leuke en hippe cafeetjes. Moest het nu toch kunnen dat de volledige vrienden-groep van mijn toenmalige onduidelijke situatie gezellig eentje zit te drinken op hetzelfde plein.

“Oké, geen probleem”, overtuig ik mezelf, “Ik zeg even hallo tegen iedereen en ik zoek ons een leeg tafeltje.” Zoals elke ontmoeting met iemand waarvan je eigenlijk geen flauw idee hebt wie die persoon is, begon het gesprek een beetje roestig. Soske was net drie weken single nadat zijn vriendin hem had

bedrogen met één van zijn vrienden en dit bleek zijn eerste tinderdate ooit te zijn. De rest van de avond werd een soort *Mexican standoff* van mentale problemen. En ik had het absoluut niet verwacht, maar hij was de duidelijke winnaar. Met voorsprong.

“

**Niet vaak hoor, echt
maar één keer per week
wat lijntjes**

Toen Soske 17 jaar oud was, kreeg hij een psychose. Hij werd toen twee maanden opgenomen in de psychiatrie. En nu wordt het verhaal een Wattpadfanfiction. Hij begon iets met een stagiair-verpleegster die in de psychiatrie werkte. Maar, in zijn woorden, hij was echt niet ‘helemaal honderd’. Meer heeft hij over de totaal ongepaste situatie niet gezegd.

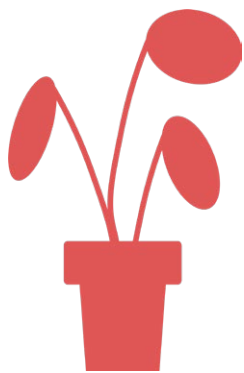
We babbelden gezellig verder over alle trauma’s, depressies en andere mentale chaos afgewisseld met vragen zoals ‘wat is jouw favoriete chipssmaak?’. Ergens onderweg in het gesprek namen we een zijweg en zaten we ineens op de

route ‘alcohol en drugs’. Nu, ik ben op dat vlak een heilig boontje. Er is nog nooit een *safke* zelfs maar in de buurt van mijn lippen geweest, laat staan harddrugs. Soske daarentegen doet “af en toe wel zo wat cocaïne of zo. Niet vaak hoor, echt maar één keer per week wat lijntjes.” ... Meer dan ‘Haha lol’ kwam er niet als reactie uit mijn mond. En toen ging het weer over welke sporten hij beoefende als kind.

De laatste afslag op de autostrade waar we met 130 per uur over knalden, was die van “en naar wat ben jij op zoek?”. Een vraag waar ik natuurlijk geen antwoord op had. Ik had Tinder gedownload uit verveling. Ik zat daar enkel om mezelf te bewijzen dat ik niets voelde voor de hiervoor genoemde ‘situatie’. Dus mijn antwoord op zijn vraag was “Pff, geen idee man.”, en dat was dan ook direct het einde van het dorp, dus gingen we terug de snelweg op.

De hele date was een interessante actiefilm op VTM met reclameonderbrekingen op onverwachte momenten. Ik klaag niet, het was best grappig en in ieder geval beter dan series bingewatchen in mijn bed met mijn knuffel **Dippie de Diplodocus**.

Studenten en hun planten: Een diepgewortelde liefde

DOOR PIETER BEIRENS

BEELD DOOR LIEKE ZUIDERWIJK EN JUDITH LAMBERT

Ondanks dat het gemiddelde kot de uitstraling heeft van een kille doos vol afval, kiezen veel studenten ervoor om hun leven met flora op te fleuren. Wat zit daarachter? We vroegen het aan studenten met groene vingers en een nog groener hart.

OPFLEUREN EN OPKLEUREN

"Planten zijn een superfijne manier om je kot aan te kleden. Het zijn groene en gekleurde schoonheden waarmee je je ruimte kan delen", weet **Judith**. Zij deed haar liefde voor planten op tijdens de eerste coronagolf, toen ze die van een vriend water ging geven. Nu heeft ze er vijftien, waaronder **Julio, de Gigantische Huiskamerplant**. "Door omgeven te zijn door vrienden met een plantenpassie, heb ik zelf mijn eerste stekjes in huis gehaald." Ze raadt mensen dan ook aan om stekjes te maken

van hun planten en deze met vrienden en andere plantsympathisanten te ruilen.

Bij **Isa** ligt de origine van haar verzameling van wel 53 exemplaren ook in de tijd van corona. "Tijdens de elkaar steeds opvolgende lockdowns is het vrij snel ontspoord, deels omdat je van sommige planten stekjes neemt en die zich blijven vermenigvuldigen." Zij geniet van de sfeer die planten met zich meebrengen. "Veel planten in een ruimte brengen echt rust, hoewel té veel planten een ruimte ook echt druk maken.

Het is een kwestie van de juiste balans vinden."

Kato ziet in hun opfleurend karakter een mogelijke oorzaak voor de diepgewortelde band tussen studenten en hun vegetatieve vrienden: "Ik denk dat veel studenten kiezen voor planten omdat het een simpele en relatief goedkope manier is om een kamer gezelliger te maken." De bron van haar eigen verzameling kan hier dan ook gevonden worden. "Ik ben begonnen met planten verzamelen en verzorgen voor

de esthetiek, en blijven gaan omdat ze een ruimte kunnen opleven en rust brengen. Ik heb ook een hoop luchtzuiverende planten, wat echt wel goed is op een stoffig kot."

“

"Ik denk dat veel studenten kiezen voor planten omdat het een simpele en relatief goedkope manier is om een kamer gezelliger te maken"

– Kato

Een gelijkaardige motivatie voor het houden van planten vinden we bij **Nina**: "Omdat ik een kamer gewoon gezelliger vind als er een plantje staat. En planten op je kamer hebben is gezond, zeker als het planten zijn die luchtzuiverend zijn. De planten verzorgen vind ik zelf niet zo leuk, maar ik neem het er graag bij."

LAAT HET GROEIEN

Toch reikt het nut van het gewas verder dan enkel decoratie en luchtfiltering. "Ik denk dat planten voor veel mensen gewoon een leuke hobby is", gaat Nina verder. "Het is wel leuk om te weten dat jij een levend ding

JULIO

ook echt levend houdt.” Voor Judith is het houden van planten zelfs therapeutisch: “Ze verzorgen heeft iets weg van een ritueel. Je hebt een miniverantwoordelijkheid om een organisme in leven te houden. Die is niet zodanig groot dat het stress bezorgt. Daarenboven zie je de planten groeien, en dat geeft mij het gevoel dat mijn planten met mij meeleven.”

Voor **Lieke**, wier collectie van 25 planten begon bij een stage in een plantenwinkel, staat dat ook centraal: “Het leuke aan planten hebben en verzorgen is dat ze groeien en bloeien. Als ze dat niet doen, vind ik het ook niet zo’n leuke hobby meer.” Toch wilt Lieke andere plantenouders meegeven dat het oké is als een plantje sterft. Haar eerste plant, een meterslange Scindapsus, heeft het ondertussen ook be-geven. Als je toch bezorgd bent om een plantje dat richting de eeuwige jachtvelden lijkt te gaan, weet **Anaïs** raad: “Als je planten er een beetje dood uit-zien, zet ze eens buiten. Daar kikkeren ze soms van op.”

TIPS & TRIFOLIA

Stel dat je zo’n kamper vol groene en andersgekleurde organismes hebt staan, hoe zorg je er dan voor dat die plantjes gelukkig blijven? Volgens Kato helpt het om wat achtergrondkennis te hebben: “Als je voor de aankoop genoeg weet over de plant, vooral wat de plant nodig heeft, kan je weinig mis doen.”

Voor diepgaander advies moe-

ten we bij Isa zijn: “Als je iemand bent die z’n planten vergeet: zet het in je agenda. Als je een overenthousiaste *plant parent* bent: stop met je planten zoveel water te geven. Ze geven het vaak zelf aan als ze dorst hebben, en de grond is meestal beter te droog dan te nat. Pas op met tochtige ramen en droge lucht van chauffages. Verplaats je planten

“

“Als er eentje dood gaat, maakt dat jou geen slecht mens”

– Isa

niet te vaak. Controleer af en toe of ze geen beestjes hebben, maar wees niet te obsessief. Als er eentje dood gaat, maakt dat jou geen slecht mens, hé.”

Voor wie zijn notitieboekje al bovengedaald heeft om al deze handige tips paniekerig te verwerken, biedt Nina rust: “Je

moet het allemaal niet te serieus nemen. Planten overleven ook gewoon in het wild, dus als je eens vergeet water te geven of juist teveel water geeft, zal het waarschijnlijk wel goed komen met je plant.”

POPULIER POPULARES

Wanneer we de plantenouders vragen naar hun favoriete kind, lopen de voorkeuren sterk uiteen. Waar Anaïs het heeft voor de kamervullende blauwereggen, zijn Kato en Isa meer te vinden voor de pothos, of drakenklomp. Voor Isa wisselt de positie van favoriet echter op basis van wie haar het minste moeite bezorgd. De pothos moet de spotlight op dit moment dan ook delen met de *Philodendron scandens micans*. Judith verkiest haar kamerplant en -genoot Julio. Lieke heeft dan weer liever de citroengeranium, ondanks de misinformatie over diens mugafwerende krachten, en Nina gaat voor de simpele charmes van de onsterfelijke cactus of sanseveria.

Voor de student die het voordeel van een groene kamer wil, maar de verzorging er niet bij wil nemen, is er natuurlijk een redmiddel. **Dries** heeft slechts één plant, die dan ook direct als zijn favoriet dient. “Mijn favoriete plant is een plastieken plant, want daar heb je geen werk aan en het is er altijd.” Zijn advies richting de eigenaars van levende planten is duidelijk: “Gooi uw echte planten weg en neem een plastieken.”

RECENSIE: THE SANDMAN

DOOR YANNE DE FRENNE

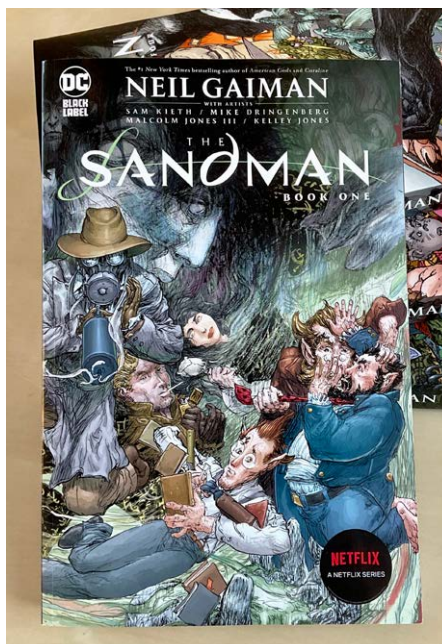
Deze zomer bracht Netflix een eerste seizoen van 'The sandman' uit. Dat deed velen (opnieuw) de cultklassiekers van Neil Gaiman uit de jaren 90 lezen, en wat blijkt: de comics blijven nog even magisch als voordien.

'The sandman' is in essentie een verzameling van verhalen. De rode draad vormt **Dream** van de 'Endless' (geantropomorfiseerde dromen en nachtmerries), een oeroud wezen dat het eerste leven heeft aanschouwd. Hij wordt echter gevangen genomen door een occulte organisatie. Na zeventig jaar ontsnapt hij uit zijn gevangenschap en probeert hij zijn dromenrijk te herstellen, alsook de schade die zijn afwezigheid heeft veroorzaakt aan de realiteit. We reizen mee met Dream en zien hoe hij geleidelijk zijn fouten rechtzet en relaties met geliefden en familie herstelt, want zijn opsluiting heeft iets in hem veranderd. Maar we komen ook terecht bij verschillende dromers die vreemde afwijkingen van de realiteit meemaken of een vluchtige ontmoeting hebben met Dream.

Deze comics brengen je dus voornamelijk naar het dromenrijk, maar daarnaast ook naar verschillende tijdperiodes en plaatsen zoals het Engeland van de zestiende eeuw, de hel of de herberg aan het einde van de wereld. Het verweeft de 'Endless' (Dream en zijn familie) met geschiedenis

en mythologie, zoals je ook in Gaimans 'American gods' of 'Anansi boys' kunt zien. En laat je niet afschrikken omdat dit Amerikaanse comics zijn. Hoewel 'The sandman' zich in het DC-universum afspeelt – jawel, dat van **Batman** –, zijn alle geïncorporeerde personages en elementen zoals **John Constantine** en **Dr. Destiny** zo naadloos verwerkt dat je geen verdere uitleg nodig hebt. Ook ligt de focus van de serie niet op actierijke avonturen, maar wordt je eerder meegesleept in een wereld die surreëel aanvoelt. Dat wordt versterkt door de etherische en fantasievolle illustraties van onder andere **Mike Dringenberk** en **Dave McKean**.

Zoals eerder aangehaald, is het een verzameling van verhalen die aanvoelen als voortkabbelende dromen, onzeker over wat het volgende moment zal brengen. Het ene ogenblik zit je vol verwondering en vervolgens word je op een plotse, emotionele rollercoaster geplaatst. De ervaringen blijven ronddwalen in je hoofd en laten je niet meer los, een must dus voor iedereen die eens een ander soort verhaal wil lezen.

Dood aan de kerstman

DOOR KATO VANHAECKE
BEELD DOOR HANNES BLOCKX

Eindelijk oktober, *spooky season* gaat officieel van start. Iedereen haalt hun truien boven en begint te dure pompoenkoffies te drinken. Tijd om te griezelen, *or so I thought*.

In de supermarkt kan je brakke plasticen skeletten en spinnenwebtafelkleedjes kopen; mijn duister hartje is content. Ik draai mij om, armen vol met overprijsde halloweenrommel, en wat zie ik in mijn ooghoek? Rood, groen en glinsterend wit. *Fucking* kerstdecoratie.

Alsof mijn traumatisch winkelbezoekje niet genoeg was, zie ik ook dat mensen langzaam maar zeker lichtjes beginnen hangen. Oké, op zich is het gezellig: de straat wat sfeer geven. Maar nee, **André** omwikkelt zijn struik volledig met van die blauwe epilepsieveroorzakende flikkerende slingers. Ook de kerstbomen beginnen al te verschijnen. De hardcore kerstfanaten gunnen ons niets. Ik hoorde ooit iemand zeggen: "Bij ons is het elke maand die eindigt op '-ber' kerst." Vier maanden **Mariah Carey** dus, en die boom blijft dan nog staan tot februari 'voor de gezelligheid'. Ik gooi een steen door het eerste raam waardoor ik een kerstboom gewaarword (*for legal reasons: this is a joke*). Maar even serieus, al deze *build-up* voor een familie-etentje waar je toch gewoon ruzie maakt over politiek met uw racistische nonkel?

Uit een jaarrapport gepubliceerd door de Katholieke Kerk anno 2016 blijkt dat slechts 10 % van de Belgische bevolking praktiserend katholiek is. Toch vieren we massaal de geboorte van hun 2.000 jaar oude icoon, aan de hand van cadeautjes uitgedeeld door een dik-

ke witte man en door zich te overeten met fondue-vleesjes. Halloween heeft helemaal niets met **Jezus** te maken, en is dus onmiddellijk veel cooler. Het woord is afkomstig van All Hallow's Eve (de avond voor Allerheiligen) of Samhein.

Dit laatste is het 'oudjaar' van de Kelten in Groot-Brittannië en Ierland. De Kelten verkleedden zich om boze geesten af te schrikken aan het begin van hun nieuwe jaar. Volgens de legende zou tijdens de nacht van Samhein de wereld van de goden en de materiële wereld dichter bij elkaar komen, waardoor demonen en geesten kunnen oversteken. De Kelten dansten rond vuren, verkleed als monsters en demonen, en zopen zich te pletter. Amerikanen hebben het natuurlijk ook weer verpest door hun kinderen rond te beginnen sturen in goedkope kostuums om snoep bijeen te bedelen, maar dat is voor een andere keer. Ik wil gewoon een oude Kelt aan een kampvuur zijn, gehuld in schapenvacht met hoorns op mijn hoofd. Want wees nu eerlijk, wat doe jij liever op een vrijdagavond? Rond een vuur dansen en

“

**Wat doe jij liever op een vrijdagavond?
Rond een vuur dansen en geesten
afschrikken of glazen ballen aan een
plasticen boom hangen?**

geesten afschrikken of glazen ballen aan een plasticen boom hangen? Ik zou het wel weten.

Conclusie: *fuck* Kerstmis, Halloween is veel cooler. Houd uw kerstballen gewoon nog eventjes in de doos tot halfweg november, zodat ik mijn voorraad halloweenrommel kan inslaan.

ZIJ WAS EENS ...

DOOR ANAÏS VANASSCHE

Ken je Marie Popelin? Helaas is het antwoord op deze vraag waarschijnlijk nee. Instagrampagina 'Zij was eens...' probeert het tijt te keren en plakt namen en gezichten op onze fantastische, maar spijtig genoeg vaak vergeten Belgische vrouwengeschiedenis.

Marie Popelin staat te boek als de eerste vrouwelijke rechtenstudent in België. Wanneer ze na het afronden van haar studie in 1888 de advocateneed wil afleggen, wordt haar dat geweigerd.

De natuur van de vrouw en haar sociale rol zouden zich er niet toe lenen, aldus het hof van beroep in Brussel. Een jaar later is ze volledig uitgeprocedeerd en nog steeds geen advocaat. Marie zal zich tot aan haar dood in 1913 wijden aan het afdwingen van vrouwenrechten, onder andere door de oprichting van de Belgische Liga voor Vrouwenrechten. Pas in 1922 gaat haar wens in vervulling en mogen vrouwen advocaat worden, al kan ze dat helaas niet meer meemaken.

Dit verhaal, en dat van ontelbare anderen, lijkt soms wel door het afvoerputje van de geschiedenis geglipt te zijn. **Selin Bakistanli** biedt weerwerk en licht op haar

minologie. Selin wist al een tijdje dat ze niet per se iets met recht wilde doen, en toen kwam ze met het idee om haar thesis te schrijven over de eerste generatie vrouwelijke rechtenstudenten in België. "Ik ben dan verschillende behoorlijk interessante verhalen tegengekomen over die eerste rechtenstudenten, waarvan ik het jammer vond dat ze niet bekend waren." Dat onderzoek legde de kiem voor wat later 'Zij was eens...' werd, waarbij ook vrouwen buiten de juridische wereld

in het vizier kwamen.

Het doel van dit account is, zoals in de Instagrambio staat, een naam en een gezicht te plakken op de vrouwengeschiedenis in België. "Ik denk dat mensen onderschatten welke rol vrouwen hebben gespeeld in onze geschiedenis. Mijn doel is eigenlijk om de verhalen van bekende en vooral minder bekende vrouwen tot de mensen te brengen en te duiden welke rol vrouwen effectief gespeeld hebben doorheen de geschiedenis."

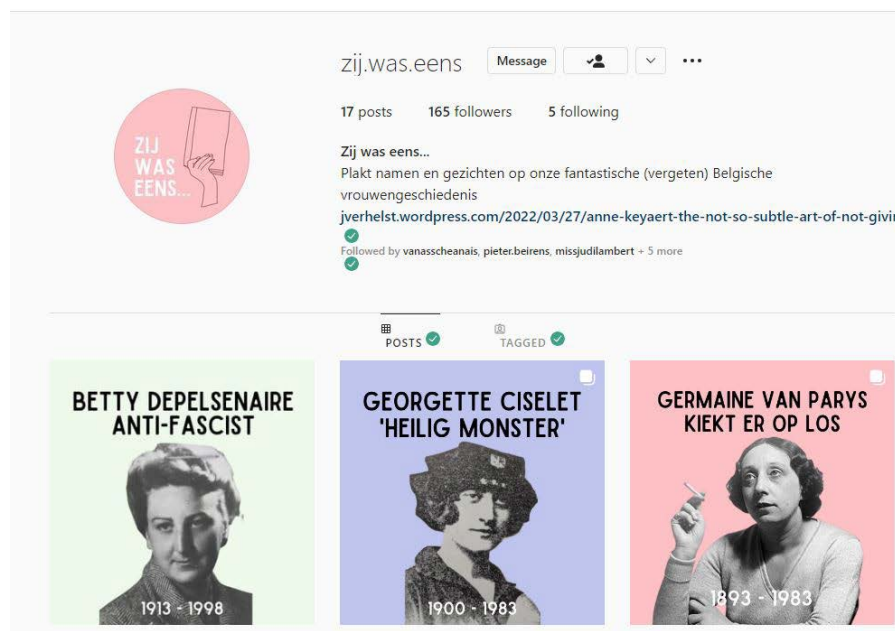
Voor Selin is het niet per se het bekendste verhaal of dat met de meeste likes dat een bijzonder plekje in haar hart heeft. "Mijn eerste post, waar ik ook het meest aan heb gewerkt, gaat over de

“

"Ik ben dan verschillende behoorlijk interessante verhalen tegengekomen over die eerste rechtenstudenten, waarvan ik het jammer vond dat ze niet bekend waren"

Instagrampagina 'Zij was eens...' een selectie van deze inspirerende levensverhalen uit.

Het begon met een masterproef aan de faculteit Rechten en Cri-

eerste missverkiezing in België. Ik weet dat het stom of oppervlakkig klinkt, want het is maar een schoonheidsverkiezing, maar het verhaal van die vrouw, **Anne Keyaert**, is heel boeiend.” In 1928 werd de eerste Belgische missverkiezing georganiseerd, met de bedoeling om de winnares naar Miss Universe in Texas te sturen. Het drieëntwintigjarige model Anne Keyaert schrijft zich stiekem in en slaagt erin het kroontje in de wacht te slepen. Waar het haar echter vooral om te doen was, was dat gratis ticket naar de V.S. Eenmaal aangekomen op de wedstrijd brak een klein schandaal los, aangezien de Belgische inzending erop los rookte, dronk en flirtte. “Het kon haar totaal niet schelen wat in die tijd verwacht werd van een vrouw, ze heeft gewoon haar eigen leven geleid. Op zich heeft ze niet echt iets speciaals gedaan, maar het feit dat ze zich niets aantrok van de toen geldende normen, dat vind ik zo cool en bewonderenswaardig.”

Met ‘Zij was eens...’ oogstte Selin tot nu toe niets dan positieve reacties uit haar omgeving. Af en toe zijn er zelfs mensen die suggesties aanreiken. Wel vreesde ze een bepaalde negatieve reactie die tot nog toe uitgebleven is: “Iets waar ik zelf ook mee inzit, is dat het allemaal heel wit is. Ik kan me niet inbeelden dat er onder

“
**“Het feit dat ze zich niets
aantrok van de toen geldende
normen, vind ik zo cool en
bewonderenswaardig”**

vrouwen met een migratieachtergrond geen boeiende verhalen te rapen vallen.” Daarom besloot ze om enkele organisaties te contacteren die bezig zijn met de geschiedenis van mensen met een migratieachtergrond. “Ik heb hen verteld over wat ik doe en zij hebben aangeboden verhalen door te geven wanneer ze erop stuiten, omdat ze het belangrijk vinden dat mensen met een migratieachtergrond ook worden betrokken bij dit initiatief.”

Waar Selin ook belang aan hecht, is de manier waarop vrouwen met een migratieachtergrond worden

voorgesteld. De geschiedenis bekijkt deze vrouwen volgens haar nog te veel als een groep. Ze haalt hierbij het voorbeeld aan van vrouwelijke Turkse migranten in de geschiedenis van Gent. “Door de insteek van het project vind ik het bij zo’n verhaal juist belangrijk dat ik er echt een gezicht van zo’n vrouw op kan kleven, om het dan natuurlijk wel breder te kaderen.”

De inbox van ‘Zij was eens ...’ staat altijd open voor mensen met een verhaal, of mensen die iemand met een verhaal kennen.

De Gentse faculteiten verrassen vriend en vijand met een complete vernieuwing van de studiepuntenstatus-quo. Waarom zouden ze dat in hemelsnaam doen?

Verrassend nieuws van de persdienst deze week: de faculteiten zijn het eens over grote verschuivingen op het vlak van studiepunten in verschillende opleidingen. Veel studenten kunnen maar moeilijk begrijpen waarom ze hun masterproef, alle hoorcolleges en practica in één jaar moeten afmaken terwijl dat voor de meerderheid van de studenten niet haalbaar is. Of omgekeerd, waarom ze niet wat sneller kunnen afstuderen en werken in plaats van nog twee jaar vast te zitten aan de universiteit en de financiering van hun ouders. Aan deze zorgen komen de faculteiten nu tegemoet.

In het huidige model wordt snel duidelijk dat bepaalde termen correleren met een master van 120 of zelfs 180 studiepunten. Naast het woord 'ingenieur' of 'engineer' was over het algemeen ook de Engelse naam van een masteropleiding voldoende om de duur ervan te verlengen. Spijtig genoeg werd het de faculteiten duidelijk dat de extra tijd duidelijk niet gespendeerd werd aan studenten effectief foutloos en professioneel Engels bij te brengen. Daarnaast duren ook alle masteropleidingen die aangeboden worden op de faculteit 'wetenschappen' twee jaar. Liggen exacte wetenschappen en het woord 'ingenieur' je niet, dan had je nog steeds kans om dat extra jaartje in de bib te luieren. Dit

enerzijds aan de hand van een master met de woorden 'oosters', 'internationaal' of 'globaal', of anderzijds aan de complete manipulatie van mensen (psychologie en/of rechten, schrap gerust wat al dan niet zou passen).

Alle andere richtingen, met hun

“
“Al die uren dat studenten
in het labo zaten te kaarten
begonnen zwaar te tillen bij
onze energiefactuur”

eenjarige master, stonden hier dus jaren in de schaduw. Met een nieuw meesterplan gooien de verschillende decanen het over een compleet andere boeg: elke masteropleiding die op dit moment 120 studiepunten of meer waard is, wordt er nu 60, en vice versa. De 'winnende' faculteiten

geven uitleg: “Als je vroeger voor talen, geschiedenis of wijsbegeerte koos, kreeg je een trots mailtje van je desbetreffende leerkracht uit het middelbaar. Heb je dat ooit al gehoord van een leerkracht biologie als er nog een leerling komt zeggen dat die geneeskunde wil doen?” En de campussen die niemand meer kent, zoals Campus Mercator of Rommelaere, verdienen volgens hen duidelijk ook meer aandacht, zo leiden we af van een willekeurige student geneeskunde: “Waar de toegepaste taalkunde zit? In het dichtstbijzijnde VDAB-centrum?” (*lacht venijnig en een tikkeltje jaloers omdat hij nauwelijks twee zinnen foutloos kan schrijven*).

Maar ook de richtingen die op studiekostelijk vlak inbinden, reageren tevreden: “Al die uren die studenten in het labo zaten te kaarten, begonnen zwaar te tillen op onze energiefactuur. En laat ons eerlijk zijn: de helft van de Sterregebouwen kan beter dienst doen als Home, dan is dat probleem ook opgelost.” De Oosterse en internationaal gerichte opleidingen wilden ook commentaar geven, maar omwille van het studententekort in de vreemde talen konden we niet snel genoeg een tolk vinden.

Handboeken blijken nuttig

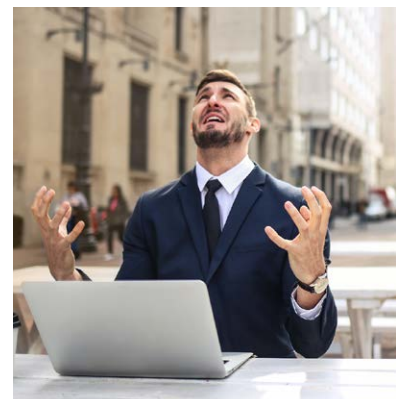
DOOR HANNAH BOEN

Na maandenlang zweten en zwoegen kan een team van wetenschappers eindelijk naar buiten komen met een baanbrekende vondst: handboeken blijken echt iets bij te dragen aan studieprestaties. De wetenschappers zijn euforisch: "Zoals iedereen die een beetje bij zinnen is, gingen wij ervan uit dat cursussen slechts een hoopje verspild papier waren die enkel het winstbejag van proffen ten goede kwamen. We moeten echter onze vooringenomen assumpties herzien. Na enkele succesvolle experimenten in de kelders van het Ufo bleken we een positieve correlatie te vinden tussen examenresultaten van studenten en het bekijken van het handboek."

Deze onderzoeksresultaten zullen de studiemethode van vele studenten op losse schroeven zetten. Het powerpointscrollen is voorgoed verleden tijd. Vanaf nu zal men opnieuw volzinnen moeten kunnen verwer-

ken. Het is maar de vraag of de moed gevonden zal worden om opnieuw aan te leren hoe men een fluostift vasthoudt.

Menig kapitalist investeerde al gretig grote sommen geld in aandelen bij Acco. Er wordt ook gefluisterd dat er in de gangen van de meeste faculteiten al een hele dag het luide getokkel op computertoetsen weerklinkt in de bureau's van vele professoren. Het is de echo van het zegevierende opportunisme in tijden van een bikkelarde crisis.

De
liegende
auteur

BINNENKORT BIJ NTGENT

A PLAY FOR THE LIVING IN A TIME OF EXTINCTION

KATIE MITCHELL & THÉÂTRE VIDY-LAUSANNE /
MARTHA BALTHAZAR & NTGENT

8.10
-6.11

Co-funded by
the European Union

GRIEF & BEAUTY

MILO RAU & NTGENT

28 &
29/10

NTGent

ONTDEK HET VOLLEDIGE
PROGRAMMA OP
NTGENT.BE

STUDENTENTARIEF: SLECHTS €15